

ကျင်စိ

အိပ်မက်ပုံ အချစ်

အိပ်မက်ပုံအချစ်

ကျွန်တော် ၏ ဘာသာပြန်ဆိုတင်ပြလိုစိတ်ကို ထိန်းမရတော့ပါ။ ကျွန်တော် နေထိုင်ရာ ရပ် ဝန်းထဲသို့ အသစ်ကျပ်ချွတ်လည်း ဖြစ် အိန္ဒြေမပျက်လည်း ဝင်လာရသော “စာ” ဆိုတာ ရှားပါးလှ သည်။

ဒီစာအုပ်ကိုတော့ ကျွန်တော် စာဖတ်သမိုင်းတွင် အမှတ်ကြီးကြီးပေးလိုက်ပါသည်။ ထို့အပြင် ပေးပို့လိုက်သူ “ကိုမျိုးမြင့်ညိမ်း” ကိုလည်း “ကောင်း၊ တော် ၊ သင့်” ဘွဲ့များ အနက် “ကောင်း၊ တော် ” နှစ် ဘွဲ့ကို တစ်ဘရိတ်တည်း ချီးမြှင့်လိုက်ပါသည်။

၁။ စာအုပ်က ၂၀၀၁ ခုနှစ် ထုတ်။

၂။ လန်ဒန်မှာ ပုံနှိပ်တဲ့ နိုင်ငံခြားစာအုပ်စစ်စစ်။

၃။ တည်းဖြတ်သူက နာမည် ကျော်ပါမောက္ခ မေရီအန်းကော့စ်။

၄။ ရေး သားသူတွေ က စပိတ်၊ ပြင်သစ်၊ လက်တင်၊

အမေရိကန်စတဲ့ကမ္ဘာကျော်တွေ ။

၅။ စာအမျိုးအစားက “ကဗျာ” တွေ ၊ “အချစ်ကဗျာ” တွေ ။

၆။ “ကဗျာ” အမျိုးအစားကိုကြည့်ပြန်တော့ မော်ဒန်ခေတ်ပြယုဂ် ဖြစ်တဲ့ “အိပ်မက်ပုံဝါဒ” (Surrealism)။

၇။ အားလုံးကို ခြုံငုံပြီးတဲ့နောက် စာအုပ်နာမည် ကို “အိပ်မက်ပုံအချစ်” ဟု အမည် ပေးလိုက် ပါသည်။

တစ်စပ်ဆက်တည်းဆိုသလို အားစိုက်တည်းဖြတ်ခဲ့သူ မေရီအန်းကော့စ်နှင့် နည်းနည်း မိတ် ဆက်ပေးပါမည် ။ (နည်းနည်း ပဲ သိဖို့ ဖြစ်ပါသည်။)

သူမသည် နယူးယောက် မြို့၊ စီးတီးတက္ကသိုလ်ရှိ ဘွဲ့ရငှာနတွင် အင်္ဂလိပ်စာပေ၊ ပြင်သစ်စာ ပေ နှိုင်းယှဉ်လေ့လာရေး ဌာနတွင် ပြောင်းသော ပါမောက္ခတစ်ဦး ဖြစ်ပါသည်။ သူမ ရေး သား ထုတ်ဝေထားသော စာအုပ်များ စွာ ထဲ၌ “မမျှော်လင့်ဘဲဆုံတွေ့ ရသော ထောင့်ငါးရာအချစ်ဆိုသော (တဏှာအချစ်) တစ်ခု” အကြောင်းကို ရေး သားထားပါသည်။ “ပီကာဆိုနှင့် အတူရှိနေပြီနောက် အတူမရှိတော့သော ဒိုရာမား” ဆိုသော စာအုပ်တစ်အုပ်သည်လည်း နာမည် ကြီးပါသည်။ ထိုစာ အုပ်နှစ် အုပ်စလုံးမှာ “အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ ” အတွက် အထူးတင်ပြထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မေရီအန်းကော့စ်၏ အားထုတ်မှု တွေ ဆီ ဆက်ပါမည် ။ ကဗျာတွေ အားလုံးကို ပြင်သစ်ဘာ သာမှ အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြောင်းယူခဲ့စဉ် သူမအတော် ကြိုး ပမ်းခဲ့ရမည် မှာ သေချာသည်။ ကျွန်တော့မှာ သာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာမှ မြန်မာဘာသာသို့ ပြန်ဆိုသော အခါ သူမကို လေးစားရင်းကြိုး စားခဲ့ရသည့်အတွက် ဖျားတောင်ဖျားပါသည်။

“အိပ်မက်ပုံဝါဒ” သည် “စကားလုံး ကစားပွဲများ ” ဖြစ်၍ အဓိပ္ပာယ်ဖမ်းဆုပ်ဖို့ခက်သည်။ ကျွန်တော် မှတ်မိသလောက် လိုက်ဖမ်းပါသည်။ လှမ်းမမီ ဖြစ်ခဲ့လျှင် ကျွန်တော် ကိုသာ နှိပ်ကွပ်ကြ ပါ။ မိတ်ဆွေများ ကြိုက်သည် ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည် ဖြစ်စေ သိသင့်သော အရာအနေနှင့် ကြိုတ်မှိတ်၍ ဖတ်ကြပါလေ။

ရှင်မီ

သာယာဝတီအကျဉ်းထောင်

၁၄၊ ၂၊ ၂၀၀၂

...

အိပ်မက်ပုံအချစ်ကဗျာများ နှင့် ပတ်သက်၍

ဒေါသပုနှင့် ရူးမိုက်မိုက်အချစ်

စပြီဆိုသည်နှင့် ဒေါသကို ရင်အပြည့်ပိုက်၍ စသည်။

“လူလတ်တန်းစား ဘူဇာမှန်သမျှ ကျဆုံးပါစေ၊

ဦးငွေစရာ တတ်သိပ်ညာနဲ့ ပတ်သက်မှု မှန်သမျှ

ကျဆုံးပါစေ”

အိပ်မက်ပုံဝါဒဆိုပြီး ဝန်းခနဲ ခုန်ထွက်လာတာသည် ယုတ္တိဗေဒကို ဆန့်ကျင်ဖို့ ဖြစ်သည်။ ပြု သာ နာတစ်ခုကိုဖြေရှင်းရန် စဉ်းစားလိုက်တိုင်း လူလတ်တန်းစားဘူဇာတို့သည် အခြေခံစည်းမျဉ်း အ ဖြစ် ယုတ္တိဗေဒကိုကိုင်ဆွဲလေ့ရှိသည်။ ထိုသူတွေ ကို အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ ၏ အချစ်တော် ၁၉ရာစု ကဗျာဆရာကြီး ‘အာသာရင်ဘောက်’ (Arthur Rimbaud) က ‘ထိုင်ခုံအပိုင်ရထားသူ’ ဟုခေါ်ဝေါ်ခဲ့သည်။ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့ ဆုံ ပေါင်းဖက်သော ထောင့်ငါးရာမီးသည် ရပ်နေသည် ဖြစ်စေ၊ လဲလျောင်းနေသည် ဖြစ်စေ၊ ဘယ်အခြေအနေမျိုး မှာ မဆို စိတ်ကြိုက်လက်ခံယူတတ်ကြသည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒဟူသည် အစဉ်အားကောင်းတတ်ကြွပြင်းပြမှု ပင် ဖြစ်တော့သည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒကို ပြင်သစ်တွင် အခြေစိုက်ထားသော လည်း အယူအဆ၊ သဘောထား၊ ဟန်ပန်များ စွာ နှင့် အနှစ် သာရပိုင်းကို စဉ်ဆက်မပြတ် ဖြန့်ချိရင်း ခိုင်မာသော နိုင်ငံတကာလှုပ်ရှားမှု တစ်ခု ဖြစ်လာခဲ့သည်။ အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ မူရင်းကို ဒါဒါဝါဒလှုပ်ရှားမှု က မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။

၁၉၁၆ခုနှစ် ၊ ရူးရစ်မြို့ တွင် တည်ထောင်ခဲ့သော ဒါဒါဝါဒီအဖွဲ့ဝင်များ သည် ကြမ်းရမ်း တက် ကြွမှု နှင့် စူးရဲသော အရောင် ကို နှစ်သက် ကြပြီး၊ ကျိုး ကြောင်းဆင်ခြင်မှန်သမျှကို ပြောင်းပြန် ကလန် ရာတွင် သဘောအကျဉ်း ကျသူများ

ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့၏ အနုပညာပြကွက်များ ကိုကြည့်လျှင် စာ သားတစ်ခုထဲတွင် မတူညီသော ဘာသာစကားများ တစ်ပြိုင်နက်တည်းရေး ထားတာမျိုး ၊ ထူးဆန်းကြောင်ကျားသော အဝတ်များ ကိုဝတ်ပြီး ကိုယ်လက်အမူအရာဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ဖော်ခြင်း၊ အနုအလှ တွေ နှင့် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာအခြေအနေများ ကို ပေါင်းစပ်တင်ပြခြင်းမျိုး တွေ ပါဝင်သည်။

အိပ်မက်ပုံကဗျာဆရာကြီးများ ဖြစ်သော ‘အန်ဒရေဘရက်တွန်’ (Andre Breton) ‘လူးဝစ် အာရဂွန်’ (Louis Aragon) တို့သည် ၁၉၂၀ခုနှစ် ၏ အစောပိုင်းကာလများ တွင် ‘ရှုမေးနီးယန်း ကဗျာဆရာကြီး’ ‘ထရန်စတန်ဇရာ’ (Tristan Tzara) နှင့်အတူ ပါရီ ဒါဒါအုပ်စုဝင်များ ဖြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ၁၉၃၂ခုနှစ် တွင် ပိုမိုရိုးရှင်းသော အိပ်မက်ပုံဝါဒက အရေး ပါအရာရောက် ရှေ့တန်းတက် လာသော အခါ ‘ဒါဒါ’ တွေ ဘေးကပ်ပေးရတော့သည်။ နောက်တစ်နှစ် အကြာတွင် ပထမဆုံး အိပ်မက်ပုံဝါဒကြေငြာစာတမ်းကို ထုတ်ဝေခဲ့သည်။ အိပ်မက်ပုံဝါဒကို စာပေလှုပ်ရှားမှု ပုံစံ နှင့် စတင် ခဲ့သည်။

နောက်ပိုင်းတွင် မှာ တော့ အာရုံခံတံခါးများ အနက် စက္ခုအာရုံသည် ခံစားမှု အား အကောင်း ဆုံး ဖြစ်ကြောင်း ‘ဘရက်တွန်’ သဘောပေါက်သွားကာ မျက်မြင်အနုပညာကို သာ လုံးဝလက်ခံ လိုက်သည်။ ‘သံစုံတီးဝိုင်းကြီးကို ပြည်ဖုံးကားချလိုက်ကြပါစို့.’ ဟုဆိုကာ သော တ အာရုံ အနုပညာ များ ကို အလေးမပေးတော့ပေ။

အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ သမိုင်းတွင် ကာလမှာ ၁၉၂၀ ခုနှစ် နှင့် ၁၉၃၀ခုနှစ် များ ဖြစ်သည်။ လူသား စိတ်ဓာတ် နိမ့်ပါးလာခြင်းများ ကို အပြင်းအထန်စစ်ဆေးရင်း ။ အနုပညာဖန်တီးရေး ၌ ပုံစံသစ်၊ နည်း သစ်များ တီထွင်ရင်း၊ အချစ်ကဗျာ စာအုပ်တွဲ များ ထုတ်ဝေရင်း၊ ပါရမီမြောက်ခြင်း နှင့် အချစ်ကိုကြား ဝင်ဆက်စပ်ပေးသည်။ ရူးမိုက်ခြင်းအပေါ် စူးစိုက်အာရုံပြုရင်း ထိုနှစ် များ ကို ထူးခြားစေခဲ့သည်။

အထင်ကရအရာတွေ ကတော့ ၁၉၂၅ ခုနှစ် ထုတ် ‘ပေါလ်အီလွား’ (Paul Eluard)၏ တိတ်ဆိတ်မှု ကင်းဝေးခြင်းဝယ် (In the Absence of Silence/Au de'faut

dra silence)၊ ၁၉၂၈ ခုနှစ် ထုတ် ဘရက်တွန်၏ ကဗျာအက်ဆေး/ဝတ္ထုနာဒယာ (Nadja)၊
၁၉၃၀ခုနှစ် တွင် ပူးပေါင်းရေး သားထုတ်ဝေသည့် ရှင်းသန့်တရွှေ (Immaculate
Conception /Immacuke'e Conception) နှင့် ၁၉၃၄ ခုနှစ် ထုတ် ဘရက်တွန်၏
အချစ်ကဗျာစု ရေရဲ. လေသံ (The Air of Water/L'Air de L'eau) တို့ဖြစ်ကြသည်။

ဒုတိယကမ္ဘာစစ်အတွင်း၌ ဘရက်တွန် နယူးယောက် သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ရသည်။
သူနှင့် အတူ သူ၏ ဒုတိယဇနီး ယက်ကလင်းလမ်ဘာနှင့် သမီး အော်ဘာ တို့လည်း
လိုက်ပါလာခဲ့သည်။ ပန်းချီ ဆရာမ ကိစ်အန်.စ် နှင့် အွန်းရေမက်ဆွန် တို့လည်း အမေရိကန်သို့
ပြောင်းကြရသည်။ အာရဂွန်၊ အီး လွှားနှင့် ဇာရာ တို့ ကတော့ ဥရောပမှာ ကျန်ရစ်ခဲ့ပြီး တော်
လုန်စာပေများ ကို လျှို့ဝှက်ဖြန့်ချိနေခဲ့ ကြသည်။ မဟာအိပ်မက်ပုံအချစ်ကဗျာဆရာကြီး
ရောဘတ်ဒေနို(Robert Desnos) ကတော့ တီရီ ဇီးနား နိုင်ငံရေး အကျဉ်းစခန်းတွင် တိုက်ဖွါ
က် ဖြစ်ပြီး ၁၉၄၅ခုနှစ် တွင် ကွယ်လွန်ခဲ့ရရှာသည်။

နယူးယောက် တွင် အိပ်မက်ပုံအရေး အသားများ ဆက်လက်ရှင်သန်ခဲ့ပြီး
အိပ်မက်ပုံ ဝါဒီ များ နှင့် နယူးယောက် မှ အနုပညာရှင်များ စာရေး ဆရာများ
ယာယီပူးပေါင်းကာ ချာလ်စ်ဟင်နရီဖို.ဒ် တည်းဖြတ်သော View ဂျာနယ်ကို
ဝိုင်းဝန်းလုပ်ကိုင်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန်မှာ ပင် အိပ်မက်ပုံဂျာ နယ် ဗွီသုံးလုံး(VVV) လည်း
ပေါ်ထွက်လာခဲ့သည်။

၁၉၄၇ ခုနှစ် တွင် ဘရက်တွန် ပြင်သစ်ကို ပြန်ရောက်တော့ ဝန်းကျင်က
ပြောင်းလဲ သွားသည်။ ၎င်းနှင့်အတူ လှုပ်ရှားမှု ပုံစံတွေ လည်း ပြောင်းလဲသွားခဲ့သည်။ သို့
သော် အိပ်မက်ပုံ ဝါဒ၏ ဂုဏ်ဆောင်အယူအဆတစ်ခု ကတော့ ကျန်နေသေးသည်။
ရူးမိုက်မိုက်အချစ်။ ရူးမိုက်ခြင်းမှာ ရမ္မက်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ရမ္မက်သည် ကျိုး
ကြောင်းဆင်ခြင်မှု မှန်သမျှကို ခုန်ကျော်ပစ် တတ်သည်။

အင်္ဂလန်မှာ ဒေးဗစ်ဂက်စ်ကျွိုင်နီ၊ မာတီနှင့်၊ အိုင်မေနှင့် စူဇန်ဆစ်ယား၊
Tropiques အိပ်မက်ပုံဂျာနယ်၏ စာရေး ဆရာများ ဖြစ်သော ဂူယာနယ်မြို့ မှ
လီယွန်ဂွန်ထဂွန်ဒါမာ နှင့် ရီနေမေ နီယံ၊ နောက်ဆုံးမက္ကဆီကိုမှ အော်တာဗီယိုပါဇ် အထိ

အနံ့အပြား ပြန့်ပွားကာ အိပ်မက်ပုံကဗျာများ ကြီးကျယ်ထွန်းတောက်ခဲ့သည်။

ပါရီအိပ်မက်ပုံဝါဒီ ဂေးလ်ဘာ့စ်လေလီ နှင့် ဂျွန်ကင်မန်ဆွာ တို့က မစ်ချယ်လေးရီ၊ ဂျူလီယန် ဂရက် တို့နှင့်တွဲ၍ ဆက်လက်လှုပ်ရှားခဲ့ကြသည်။ (ဂျွန်ကင်မန်ဆွာ၏ တဖောက်ကန်း တော် လှန် ထားသော ၁၉၅၃ခုနှစ် ထုတ် အော်သံများ (Cries/ Cris)နှင့် ၁၉၅၅ ခုနှစ် ထုတ် စုတ်ပြစများ (Tea rings/ the-chirures) သည် ထူးထူးခြားခြား အောင်မြင်ခဲ့သည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ ဒဿနဆိုင်ရာ အမွေအနှစ်များ ကို နေရာတိုင်းမှာ တွေ့နိုင်သည်။ အင်္ဂလိပ် နှင့် ပြင်သစ်ဘာသာအပြင် အခြားသော ဥရောပဘာသာစကားများ နှင့်လည်း တွေ့နိုင်သည်။ မျက်မြင်အနုပညာများ နှင့် စကားလုံးအနုပညာများ ကို ပေါင်းစပ်ထားသော မော်ဒန် လှုပ်ရှားမှု ကြီး တွင် အိပ်မက်ပုံဝါဒကပေးသည့် အမွေအနှစ် သည် ခွန်အားအရှိဆုံး၊ သက်တမ်းအရှည်ကြဆုံး ဖြစ်ကြောင်း သက်သေခံနေသည်။

...

အိပ်မက်ပုံ အချစ်ကဗျာအနုပညာ

အိပ်မက်ပုံဝါဒသည် လွတ်လပ်သော လိင်စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စွမ်းအင်ပေါ်တွင် အကြီးအကျယ် အလေးပေးထားသည်။ ‘ဆစ်ဂမန်ဖရွိုက်’ ၏ ကျမ်းများ တွင် လည်း လိင်စိတ်စွမ်းအင်ကို အခိုင်အမာ ထောက်ခံထားကြောင်းတွေ့ရသည်။ ၁၉၃၇ ခုနှစ် ထုတ် ‘ဘရက်တွန်’ ၏ ‘ရူးမိုက်မိုက်အချစ်’ (Mad Love/ L’Amour fou) တွင် တဏှာအချစ်/ ထောင့်ငါးရာအချစ်နှင့် ပက်သက်ပြီး ဖရွိုက်၏ အဆိုကို ပုံဖော်ရာတွင် လူသားမျိုး နွယ်စုတွေ ဖန်တီးထားတဲ့ စုစည်းဆက်စပ်မှု တွေ ကို ဖျက်ချိုး ပစ်တယ်၊ လူမျိုး ကွဲပြားမှု တွေ ၊ လူ့ဆက်စပ်မှု အစဉ်အလာအဆောက်အဦးတွေ ကို ကျော်လွှားပစ်တယ် ဟု ဆိုထားသည်။ တကယ်တော့ အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ ၏ အဓိကလိုအပ်ချက်မှာ သူတို့ကိုယ်တိုင် လွတ်လပ်ခြင်းပင် ဖြစ်သည်။

၁၉၂၇ ခုနှစ် ထုတ် အိပ်မက်ပုံလက်ရာတွေ ထဲက

အကျော်ကြားဆုံးခေါင်းစဉ်တစ်ခုကို ကြည့်ပါ။ အချစ်ကို လာမကျောနဲ့. (Hands off Love) ။
အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ သည် လွတ်လပ်သော အချစ် ကို စံထားပြု၍ ‘ချာလီချက်ပလင်’ ၏
မိန်းမပွေမှု ကို ‘အချစ်ကိုလာမကျောနဲ့. ’ ဖြင့် ကာကွယ် ပေး ခဲ့ကြသည်။

ပြင်သစ်အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ ကို လွတ်မြောက်လိုသော ဆန္ဒအရ လွန်ခဲ့သော နှစ်
ပေါင်းနှစ် ရာ ခန့်က ပြင်သစ်တော် လှန်ရေး နှင့် အိပ်မက်ပုံဝါဒတော် လှန်ရေး ကို
ချိတ်ဆတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ သည်။အမှန်တကယ်တော့ အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ တွင် ရှိသော
စိတ်စွမ်းအင်နှင့်တော် လှန်ရေး တို့မှာ ဒါဒါ ဝါဒက ပေးထားခဲ့သော အရာများ ဖြစ်သည်။
ထိုရပ်သဏ္ဌာန်ကို ၁၉၂၃ခုနှစ် ထုတ် ‘ဘရက်တွန်’ ၏ စာအုပ် ‘အကုန်ထားပစ်ခဲ့’(Drop
Everything! Lathez tout!)တွင် ထုတ်ဖော်ထားသည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒသည် လှုပ်ရှားမှု တစ်ခုအသွင်ရောက်ရန် စွမ်းအင်ကို
ပိုင်ဆိုင်ထားကြသည်။ ၁၉၁၇ ခုနှစ် တွင် အနုပညာကဗျာများ အပေါ် ခံစားရမှု များ ကို ‘ဇာရာ’
က ကဗျာဆန်ဆန် စာသားများ ဖြင့် ဖော်ကျူး ခဲ့သည်။ နောက်တော့ ပန်းချီပန်းပု
အနုပညာလက်ရာများ အ ဖြစ် ချဲ့ထွင် ဖော်ကျူး ကြသည်။ တောင်ကျောအတိုင်း လျှောချ၊
အဖျော်နဲ့ ဟစ်အော်၊ ခပ်မြန် မြန် အဆုံးသတ်သွားကြောင်း ဖော်ကျူး ခြင်းအဓိပ္ပာယ်မှာ
ရှေးယခင်က အကျင့်သီလကိုအခြေခံပြီး လှုပ်ရှားဆောင်ရွက်ချက်များ သည်
လူသွေးကြောထဲမှာ စီးဆင်းနေသော ချောကလတ်ရည်တွေ လို စေးပျစ် စေးထန်းစွာ
တိုးတက်မှု နှေးကွေးသည့် လောကနီတိကို ဖြစ်စေကြောင်း ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သည်။
ဆန့်ကျင်ဘက်အရာများ အဆင်အခြင်မဲ့ ကြမ်းရမ်းကျယ်လောင်စွာ ပွင့်ထွက်ရှိက်ခတ် ရာမှ
အစွမ်းရှိသော အင်အားများ ပေါ်ထွက်လာသည်။

အစောဆုံးအနေဖြင့် ၁၉၁၃ ခုနှစ် လောက်တွင် ကုဗပုံဝါဒီ ‘ပီယာရီဗာဒီ’ က
ဆန့်ကျင်ဘက် များ ပေါင်းဆုံခြင်းအနုပညာကို ထောက်ခံပြောကြားခဲ့သည်။ အစွန်းတကာ
အစွန်းတွင် ရှိကြသော ဆန့်ကျင်ဘက်များ ဆုံတွေ့ ပြီး စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ပေါက်ကွဲမှု
ကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်ပေါ်စေလိမ့်မည် ဟု ဆိုထားကြသည်။ ‘ဘရက်တွန်’ ၏

အိပ်မက်ပုံအနုပညာသည် ဆန့်ကျင်ဘက်များ ကို စိတ်လှုပ်ရှား ဖွယ်ရှာ ပေါင်းစပ်ခြင်း အယူအဆပေါ် အခြေခံထားကြသည်။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ၊ သေခြင်းနှင့် ရှင်ခြင်း စသည်ဖြင့်။

အိပ်မက်ပုံစာသားများ ဖြင့် ရမ္မက်စိတ်နှိုးသော လက်ရာကောင်းတစ်ခုရလိုလျှင် စေ့ဆော် ပေးသော စွမ်းအင်အပေါ် မူတည်အားထားရသည်။ တစ်စုံတစ်ရာသည် အခြားသော အရာ ထဲမှာ ရှိသည် ဆိုသော အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ ကစားနည်းကို သိရမည် ။ ထိုကစားနည်းအရ ပစ္စည်းအား လုံးကို ရှုပ်ထွေးစွာ ပေါင်းစည်းပြီး ပိုမိုစိတ်ဝင်စေဖွယ် ဖန်တီးသည်။ ဘရက်တွန်၏ ရူးမိုက်မိုက်အချစ် တွင် ခန္ဓာကိုယ်နှစ် ခုပေါင်းစည်းခြင်း၊ စိတ်ကူးများ နှင့် အိပ်မက်များ ပေါင်းစည်း ခြင်းမှသည် လုံးဝ မတူသည့် ပစ္စည်းများ ကို ရောနှောပစ်သော ဒါဒါတို့၏ ကောလပ်စ်အမျိုး အစားအ ထိပါဝင် သည်။ ဤအချက်ကိုကြည့်လျှင် အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ အရေး ကြီးဆုံး အစိတ်အပိုင်းမှာ ဆန့်ကျင် ဘက် အရာများ ကို မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့ ပေးရေး ပင် ဖြစ်သည်။ ထိုအရာသည် အိပ်မက်ပုံဝါဒ အချစ် ကဗျာ၏ တကယ့်အခြေခံမူ ဖြစ်သည်။ ဒဿ န၊ စိတ်ပညာနှင့် စာသားတို့ကို အခြေခံမူအ ဖြစ် သတ် မှတ်သည်။

အေးအေးဆေးဆေး ခဏလမ်းလျှောက်ထွက်လာသော အိပ်မက်ပုံသမား၏ ထုံးစံအရ စိတ်ထဲတွင် မ ဖြစ်နိုင်စွာ တသသရှိနေသော ရူးမိုက်မိုက်ချစ်သူတစ်ဦးနှင့် လမ်းထောင့်တစ်နေရာ တွင် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့ ပါက ဆန်းပြားသော ဝန်းကျင်တစ်ခု ဖြစ်ပေါ်ပြီး ထိုနေရာတွင် ဆန့်ကျင် ဘက်များ ပေါင်းစည်းသွားကြသည်။ အတွေ့ စိတ်ကူးများ ဖြင့် စိုးမိုးထားသော လူ့ဘဝကြီး တစ်လျှောက်လုံးသက်ဝင်လှုပ်ရှားနေစေရန် မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့ ခြင်းက လုံလုံလောက်လောက် ထောက်ကူပေးနေသည်။ထိုတွေ့ ဆုံမှု မျိုး မှ တဏှာရမ္မက်များ ပေါ်ထွက်လာရန်မှာ ဆန္ဒ၏ အဓိက ကျမှု ကို ရှာဖွေတွေ့ ရှိသူ၏ ရူးမိုက်မိုက် အမြင်မျိုး ရှိရမှာ ဖြစ်သလို ခိုင်မာပြတ်သားသော အိပ်မက်ပုံ အတွေ့ သမားလည်း ဖြစ်ဖို့လိုသည်။

‘ဘရက်တွန်’ မမျှော်လင့်ဘဲတွေ့ ပြီး တစ်ခဏအတွင်း : ချစ်မိသွားသော သူ၏

ဝတ္ထုအမည် ပိုင်ရှင် 'နာဒယာ'ဆိုသည့် အမျိုး သမီးသည် နောက်ဆုံး စိတ် ရောဂါ ကုဆေးရုံသို့ အပို့ခံရသည်။ ဒီမတိုင်ခင်လေးမှာ ဘရက်တွန်သည် လူလတ်တန်းစား ဘူဇာစရိုက်ရှိသူ ဖြစ်ကြောင်း စောင်းချိတ် ပြောခဲ့သေးသည်။ သူတို့နှစ် ယောက် ကားမောင်းထွက်လာစဉ် ရှေ့ခရီးလမ်းကို မမြင်ရအောင် နှစ် ယောက် စလုံး မျက်လုံးတွေ ပိတ်စည်းထားမည် ဟု နာဒယာ က အဆိုပြုဖူးသည်။ သူပြောသလို ကျွန်တော် မလုပ်နိုင်ခဲ့ဘူး ဟု ဘရက်တွန်ကဝန်ခံခဲ့သည်။ တကယ်လည်း မလုပ်နိုင်ခဲ့ပါ။ သို့သော် နောက်ပိုင်းတွင် အနည်းအပါး လုပ်မိကောင်းလုပ်မိမည် ဖြစ်သည်။ အလွန်အလွန် ရူးမိုက်သော အချစ်ကို ဘရက်တွန် ကြောက်ပါသည်။ မမျှော်လင့်ဘဲ ဆုံတွေ့ ပြီး လက်လွှတ်ခဲ့ရသော အချစ်တစ် ခု၏ အတွေ့ အကြုံမှ ထူးခြားသည့်မှတ်တမ်းအ ဖြစ် ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

နာဒယာ နှင့် ချစ်ပွဲဝင်အတွေ့ အကြုံက စုစုပေါင်း ဆိုသော မိန်းကလေးကို ရမ္မက်ပြင်းပြင်း နှင့် ချစ်တတ်ဖို့ ဘရက်တွန် ကိုကြိုတင်ပြင်ဆင်ပေးခဲ့လေသည်။ ရဲတင်းပြောင်မြောက်သော ချစ်ပွဲ ဆင်နွှဲမှု များ သည် အိပ်မက်ပုံဝါဒီများ ၏ စရိုက်ကို ပီပြင်စေသည်။ ဥပမာပြရလျှင် ပေါလ်အီလွား၏ ပထမအိမ်ထောင်ဖက်မှာ ရုရှအလှပဂေး ဂါလာ ဖြစ်သည်။ (ဂါလာ သည် စပိန်အိပ်မက်ပုံဝါဒီ ဆယ် လ်ဗာဒိုဒါလီ နှင့် ထင်ထင်ပေါ်ပေါ်ပေါင်းသင်းခဲ့ဖူးသည်။ ပန်းချီဆရာ မက်စ်အန်နီ နှင့်လည်း ကာလ အတန်ကြာအောင် ချစ်သူ ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည်။) နောက်ပိုင်းတွင် ပေါလ်အီလွား သည် ကျော့ရှင်းလိုက် ဖက်၍ အိပ်မက်ပုံဝါဒီတို့ သင်္ကေတ ဖြစ်သော စုံတွဲ တစ်တွဲ ၏ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခု ဖြစ်လာသည်။ သူ၏ ကျန်အစိတ်အပိုင်း ကတော့ တောင့်တင်းသလောက် ချစ်စဖွယ် နွဲ့နှောင်းသည့် နွှဲရုံ ဆိုသူမိန်း ကလေး ဖြစ်သည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ် တွင် ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နှင့် ကွယ်လွန်သွားရှာသော နွှဲရုံ ကြောင့် အီလွား တွင် ခံစားမှု အကောင်းဆုံးကဗျာတချို့ ဖြစ်လာခဲ့လေသည်။ ထိုအထဲတွင် အချိန်ဟာ ဖိတ်လျှံကျပေါ့ (Time spills over/ Le Temps de'borde) ဆိုသည့် ကဗျာပါဝင်ခဲ့သည်။

လက်တွေ့ ဘဝ၏ ကြုံတောင့်ကြုံခဲအ ဖြစ်များ ၊ ကြေကွဲဖွယ်ရာများ ၊ ပြင်းပြသော အာသီသ အတက်အကျများ က များ စွာ သော အိပ်မက်ပုံအချစ်ကဗျာများ

ဖြစ်လာရန် အားပေးခဲ့သည်။ ထိုကဗျာဆရာများ ၏ အတွေ့အကြုံမှ ပေါ်ထွက်လာသော ကိုယ်ရေး အချက်အလက်များ ကို ဖယ်ထုတ်ပြီးကြည့်ပါက အချစ် သည် ဘယ်လို ဖြစ်ရမည် ၊ ဘယ်လို ဖြစ်သင့်သည်။ တစ်ချိန်မှာ ဘယ် လို ဖြစ်မည် ဆိုသည်များ နှင့် ပက်သက်၍ သူတို့ကြားတွင် တူညီသော စိတ်ကူးနိဗ္ဗာန်တစ်ခုစီ ရှိကြ သည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ သမိုင်းတွင် သော ခေတ်က မဟာချစ်ကဗျာဆရာကြီးများ အနက် ရောဘတ် ဒေနီ သည် ရှုပ်ထွေးနက်ရှိုင်းသော ပုံစံနှင့် ပျော်ရွှင်စွာ နာကျင်ခံစားရသော ဆန့်ကျင်ဘက်များ အကြောင်းကို ရုပ်လုံးဖော်နိုင်သည်။ အဝေးတွင် ရောက်နေခြင်းနှင့် မျက်မှော က်တွင် ရှိနေခြင်းအကြောင်း ရေးထားသော ဒေနီ ၏ မင်းသိဒဲရင် (If You Knew) ကဗျာကို အကောင်းဆုံးနမူနာအဖြစ် သတ်မှတ်သည်။ သူ၏ အကျော်ကြားဆုံး စကားပြေလက်ရာများ ထဲမှာ ဆန့်ကျင်ဘက်များ ၏ လှုပ်ရှားမှု ကို ကိုယ်ပိုင်ပုံသဏ္ဌာန်ပေါ်အတွင်းက ရုပ်လုံးဖော် အသက်သွင်းပေးထားသည်။

လွတ်လပ်မှု (သို့) အချစ် (Freedom or Love/ La liberte'ou L'amour) ဟု အမည် ပေးထားသော ထိုစာအုပ်တွင် ခေါင်းစဉ်တပ်ထားသည့် ယှဉ်တွဲ စကားလုံးများ ၌ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခုရွေးချယ်ခြင်းပုံစံများ သို့မဟုတ် အဓိပ္ပာယ်တူပုံစံများ သို့မဟုတ် ဖော်ပြပါပုံစံနှစ် မျိုး စလုံးကို အသုံးပြုထားသည်။ ပြင်သစ်လို L'amour(အချစ်) ဆိုသော စကားလုံးသည် Lamout (သေခြင်း) ဆိုသော စကားလုံးနှင့် အသံထွက်ခြင်း ဆင်တူသည်။ သို့သော် ရမ္မက်ကျွမ်းသော စကားလုံးဆိုင်ရာ အယူအဆစိတ်ကူးကွန့်မြူးပွဲတွင် အချစ်က သေခြင်းတရားကို အောင်နိုင်မြဲ ဖြစ်သည်။

ဖော်ပြပါစာအုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော ဇာတ်လိုက်မင်းသမီး လူဝီစီလိမ်း (Louisie Lame,Lame= ဓားသွား၊ La me= ဝိညာဉ်) သည်အချစ်ဇောကပ်နေသော ရှာပုံတော် မင်းသားကြီး ကို တိမ်းရှောင်ထွက်ပြေးခဲ့စဉ်က သူမတွင် ကျားသစ်ရေကုတ်အင်္ကျီအောက်၌ ဗလာကျင်းသော ခန္ဓာသာ ရှိခဲ့သည်။ ရည်ညွှန်းလိုသည်မှာ အဝတ်အစားနှင့် ဗလာကျင်းနေခြင်းတို့ တစ်ပြိုင်နက်တည်း ဖော်ပြထားခြင်းမျိုး ဖြစ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်နှစ် ခွပုံစံ ဘာသာစကားမျိုး တွေ ကို အသုံးပြုထားခြင်း ဖြစ်သည်။

မင်းထွက်ပြေးသွားပြီလို့ ငါတွေ :လိုက်တိုင်းမှာ ပဲ မင်းကို တစ်ခါပြန်ပြန်တွေ့
.ရတယ် ဆိုသည့် ဘာသာစကားမျိုး ဖြစ်သည်။ သူမ ထွက်ပြေးသွားတာတောင် သူ့ရှေ့မှာ
က် အမြဲတမ်း ရောက် ရောက်နေသည်။ ရှာပုံတော် ဖွင့်သူ/ ချစ်သူမှာ နာကျင်မှု တွေ
ခံစားနေရတာ တောင် ကိုယ့်နာကျင် မှု တွေ ကို ကိုယ်ကျေနပ်နေသည့် သဘော ဖြစ်သည်။

ထိုအရာသည် အားလုံးသိသည့် ရမ္မက်၏ အဓိပ္ပာယ်အစစ် ဖြစ်တော့သည်။
အိပ်မက်ပုံအချစ်သည် ၎င်း၏ မွေးရာပါ ဆန့်ကျင်ဘက်ပစ္စည်းများ အားလုံးကို အသုံးပြု၍
မဟာဆန် ဆန် အချစ်အစဉ်အလာပေါ်တွင် ဆင့်ပွားမှု များ လုပ်ထားသည်။
ပိုင်ဆိုင်သွားပြီဆိုပါက နောက်ထပ် အချစ် မရနိုင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် အချစ်ကိုယ်တိုင်က
လိုက်လံရှာပုံတော် ဖွင့်နေခြင်းသာ အစစ်မှန် ဆုံး အချစ် ဖြစ်သည်။

အိပ်မက်ပုံအချစ်ကဗျာများ သည် ဆန့်ကျင်ဘက် ပုံသဏ္ဌာန်ပေါ်တွင် တိကျစွာ
အခြေခံ ထားပြီး အတောမသတ် သဘောကျတောင့်တသည်မှာ ရှာပုံတော် ဖွင့်ခြင်းပင်
ဖြစ်သည်။ အမြဲမ ပြတ် ရှာဖွေနေရမည် ။ အလယ်ခေတ် ပရိဗင်ကယ်ကဗျာဆရာများ ၏
မဟာဆန်သော အချစ်ထံမှ အိပ်မက်ပုံဝါဒီတို့၏ အချစ်အပေါ်အမြင်ကို ခွဲခြားထားသော
အရာရှိသည်။ ၎င်းမှာ ပြီးပြည့်စုံသည့် အချစ်၏ နိဂုံးအတွက် အားကောင်းသည့် ဆန္ဒ
ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်နေစဉ်အတွင်း : ပြီးပြည့်စုံသော အချစ်နိဂုံးသို့ ရောက်ရှိနိုင်သည်ဟူသော
အံ့ဖွယ် ဖြစ်နိုင်ခြေပင် ဖြစ်တော့သည်။ အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ စကြဝဠာထဲတွင်
အောင်မြင်ပြီးမြောက်ခြင်းကို ဘယ်အရာကမျှပိတ်ဆို့တားဆီး၍ မရ။ ဘရက်တွန် ၏
ကဗျာတစ်ပုဒ်မှ အဖွင့်စာတစ်ကြောင်းကို ပြောရလျှင် ပထမဆုံးအကြိမ်မို့ အမြဲတမ်းပါတဲ့။

အိပ်မက်ပုံဝါဒသည် အဆင့်မြင့်မားသော အကောင်းမြင်လှုပ်ရှားမှု တစ်ခု
ဖြစ်သည်။ ရူးမိုက် မိုက်အချစ်ကို ရင်ခုန်ခြင်းသည် ကဗျာ၏ အခြေခံစည်းမျဉ်း ဖြစ်သည်။
ဘရက်တွန်၏ အဆိုအရ အောင်မြင်ရေး နှင့် ဆန္ဒသည် တစ်ခုနှင့်တစ်ခု ခွဲထုတ်ထား၍
မရဟုဆိုသည်။ ဆန္ဒပြီးရင်းဆန္ဒ ဟု ပေါလ်အီလွားက ရေး သားခဲ့သည်။ စိတ်၊ ခန္ဓာ၊
ဝိညာဉ်တို့သည် မျှော်လင့်ရင်ခုန်စရာ အနာဂတ်ဆီသို့ သာ ရှေ့ရှဦးတည်၍ နေသည်။
မျှော်လင့်ခွင့်နှင့် ပွင့်လင်းခွင့်ကို မပြတ်စွမ်းဆောင်နိုင်သော အရည်အချင်းသည်

အိပ်မက်ပုံကဗျာခံစားမှု အတွက် မရှိမ ဖြစ်လိုအပ် သည်။ ရဗ္ဗကံနှင့် နာကျင်မှု အလုံးစုံပါဝင်သော ချစ်ဇောမာန်ဟုန်သည် အမြဲတစေ ပူလောင်ပြင်းပြ သော ဒီဂရီမှာ ရှိနေရမည် ။

ဆန့်ကျင်ဘက်အယူအဆနှင့်ပတ်သက်၍ ဘရက်တွန်က လှုပ်ယမ်းခါအလှ (Convulsive Beauty) ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို ဖွင့်ရင်းသွယ်ပိုက်ဆိုခဲ့ဖူးသည်။ သူသဘောပေါက်လက်ခံထားချက်အရ မြင်တွေ့ နေရသော အရာဝတ္ထု၏ လှုပ်ရှားခြင်းနှင့် ငြိမ်သက်ခြင်းကို ချိတ်ဆက်ပေးထားသော အပြန် အလှန်ဆက်ဆံရေး များ အပေါ် မူတည်ပြီး အလှဆိုတာ ဖြစ်လာသည်။ လှုပ်ယမ်းခါ ဆိုတဲ့စကားလုံး ကို လှုပ်ရှားနေခြင်း၊ အဲဒီ လှုပ်ရှားမှု ဟာ ဘယ်တော့မှ ရပ်တန့်မည် ကို အတိအကျမသိခြင်းလို့ လက်ခံလိုက်မည် ဆိုလျှင် ကျွန်တော် တို့ဆိုလိုတဲ့ သက်ဆိုင်ရာအလှတစ်ခုတည်းအတွက် ဒီစကား လုံးရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ အမြင်အရမှာ တစ်ခုခုလျော့ကျသွားပြီ။ ဆိုလိုသော အလှအတွက် ပြည့်စုံသော နိမိတ်ပုံကိုပြပါမည် ။ အပျိုစင် တောအုပ်တစ်ခုရဲ့ ကယောင်ချောက်ချားအိပ်မက်မှာ နှစ် အတော် ကြာ စွန့်ပစ်ခံရတဲ့ အမြန်ရထားတစ်စီး။ ခေါင်းနောက်စရာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားနေသော ဆန့်ကျင် ဘက်များ ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုရာမှာ ကယောင်ချောက်ချား နိုင်လှပါသည်။ အရွှေနှင့် အငြိမ်း၊ အမြန်နှင့် ရပ်တန့်မှု ၊ ဖိုသဘာဝတိုးဝင်ခြင်းနှင့် အပျိုစင်တောအုပ်။

ခပ်ကြမ်းကြမ်း ဆန့်ကျင်ဘက်နိမိတ်ပုံဘာသာစကားသည် လူ့အဖွဲ့စည်းက စံပြု ထားသော ဝေါဟာရနှင့် ရစ်သမ်တို့ဝါဝင်သည်။ သမားရိုးကျစဉ်းစားမှု ကို ဖြိုချဖျက်ဆီးရန် အားထုတ်ထား သည်။ ဘာသာစကားကို ပြောင်းလဲပစ်ခြင်းသည် ကသော င်းကနင်း ဖြစ်ဖို့ စတင်စွန့်စားတာမျိုး ဖြစ် ပြီး ပြောဟန်ဆိုဟန်နှင့် ကမ္ဘာကြီးကို ပုံစံပြောင်းလိုသော အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ ယုတ္တိမဲ့မှု ကိုပါ ဖိတ်ခေါ်နေသည်။

ကျွန်တော် တို့တက်ထားတဲ့ဘာသာစကားကိုပဲ ပြောကြမယ်ဆိုရင် မနက်ဖြန်ဟာ နောက်တစ်နေ့ ဖြစ်တယ်၊ မနေ့ကနဲ့ လုံးဝထူးဆန်းခြားနားတယ်လို့ ပြောလိုက်တဲ့ အဆက်အစပ်မဲ့ အသံကို ကြားနိုင်ဖို့ ဘယ်အရာက အနက်ပေးတဲ့ တာဝန်ယူမှာ လဲ ဟု ဘရက်တွန်က မေးခဲ့ဖူးပါ သည်။

အရာရာမှာ ပြောင်းလဲနိုင်စွမ်းရှိသည်။ အခွင့်ကောင်းကြုံနိုင်သည်။

လွတ်လွတ်လပ်လပ် ချစ်နိုင်သည်။ ထိုကဲ့သို့ သော အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ ထူးခြားလက္ခဏာကို ဘရက်တွန် သဘောပေါက် ကာ ကဗျာစပ်ဆိုပုံနှင့် လိုက်ဖက်သည့် ထူးဆန်းသော ဘာသာစကားအသစ် တစ်ခုလိုအပ်လာ သည်။ ဤဘာသာစကားနှင့် အမြင်တွေ ထဲမှာ ကမ္ဘာကြီးသည် လိမ္မော်သီးတစ်လုံးလို ပြာတယ် ဟု ဖြစ်လာနိုင်သည်။ ပေါလ်အီးလူးအာဒ် အတွက်သာမက အားလုံးအတွက် ဖြစ်နိုင်သည်။

ရမ္မက်လောင်ကျွမ်းစေသော စကားလုံးများ သက်ဝင်လှုပ်ရှားရေး သည် အိပ်မက်ပုံဝါဒနယ် ပယ်ထက် အခြားဘယ်နေရာမှာ မှ တန်ဖိုးမကြီးနိုင်ပေ။ ဘရက်တွန်၏ ၁၉၂၀ ခုနှစ် ထုတ် တွန့်ကြေ မူ မရှိသော စကားလုံးများ (Words Without Wrinkles/Les Mots San Rides) အက်ဆေးတွင် စကားလုံးကစားပွဲတွေ လို့ ကျွန်တော် ပြောတယ်။ ကျွန်တော် တို့ရဲ့ အသေချာဆုံး အကြောင်းပြချက် တွေ ကို အသက်ဝင်အောင်ပွဲသွင်းထားတာလို့ သဘောပေါက်လိုက်ကြပါ။ ဒါ့အပြင် စကားလုံးတွေ က ကစားပွဲကို ပြီးအောင်လုပ်တယ်။ စကားလုံးတွေ က အချစ်ကိုဖန်တီးနေတယ်။

...

အိပ်မက်ပုံအချစ်ကို ပြန်ဆိုခြင်း

ဘာသာပြန်ဆိုသူအတွက်တော့ အိပ်မက်ပုံစာသားများ သည် မခံမရပ်နိုင်အောင် ရှုပ်ထွေးနေပြီး စိန်ခေါ်မှု တစ်ရပ်ကိုနှိုးဆွထားသည်။ စကားလုံးများ ၏ စီးပိုးမှု က (တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်တိုင်းတွင် တခြားကဗျာတောထက် ပိုစဉ်းစားပါ) ဟုဆိုနေသည်။ ၁၉၃၁ခုနှစ် က ဘရက်တွန် ရေး ခဲ့သော ကဗျာကြီးတစ်ပုဒ်ကို ဥပမာပေးလိုသည်။ ၎င်းသည် ဘရက်တွန် နှင့် စူဇန်မုဇာဒ် တို့၏ ဆက်ဆံရေး မပြေလည်သော ကာလက စတင်ခဲ့သည်ဟုဆိုသော် လည်း အခြားမိန်းကလေး တစ် ယောက် အတွက် ရေး သားခဲ့တာလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။ ထူးထူးခြားခြား လွတ်လပ်သော ပေါင်းစည်းမှု (Free Union/L'Union Libre) ဟု အမည်

ပေးထားသည်။

ယခုစာအုပ်ထဲတွင် ပါဝင်သော ဘာသာပြန်ဆိုမှု မှာ အသစ် ဖြစ်သည်။

ကဗျာကိုယ်တိုင်က လည်း အသစ်ဘာသာပြန်ဆိုဖို့ ဖြစ်ခဲ့ပုံပေါ်သည်။ ယခင်ဘာသာပြန်ဆိုမှုများတွင် ထပ်တလဲလဲ (သို့) ပုံစံတူရွတ်ဆို၍ ဖွင့်ထားသော Ma Femme.....Mafemme.....နှင့်ပတ်သက်၍ အမျိုး မျိုး ပြော ထားကြသည်။ ငါ့ဇနီး သို့မဟုတ် ငါ့မိန်းမ ဟူ၍ (တကွတ်ကွတ်ရွတ်ဆိုရသော ဂါထာမန္တရားအပိုဒ် မျိုး ဖြစ်နေသည်။) ဖြစ်သည်။ အိပ်မက်ပုံဝါဒက လက်ခံခဲ့ဖူးသော အလယ်ခေတ် မဟာဆန်ဆန် အချစ်နှင့် ဆက်စပ်၍ ပြောရလျှင် ပိုင်ဆိုင်ကြောင်း ထုတ်ဖော်ပြောဆိုရာ၌ ငါ့အမျိုး သမီး ဆိုသည်မျိုး ကို သုံးစွဲနိုင်သည်။ သို့သော် ထိုဝေါဟာရက ဒိတ်အောက်သွားပြီ။ အချစ်ဆိုသော အရာသည် ယောက်ျားမြတ်သည် ဆိုသော သူများ သုံးသည့် (ငါ့မိန်းမ)၊ အိမ်မှာ သုံးသည့် (ငါ့ဇနီး)၊ ပိတ်ဆို့မွန်း ကြပ်သော အခေါ်အဝေါ်မှ ကင်းလွတ်နေရမည် ။ အချစ်နှင့် အချစ်၏ လွတ်လပ်မှု အဓိပ္ပာယ်ကို လည်း အမြဲသိမှီထားရမည် ။ အဆုံးစွန်ဆုံး ပိုင်ဆိုင်မှု မျိုး မပါရှိရ။ ဒါဆိုလျှင် ငါ့ကြင်သူ (My beloved) ကို စမ်းသုံးထားကြည့်နိုင်သည်။ နောက်ဆုံးတော့ အလားတူ အခေါ်အဝေါ်အားလုံး ပါဝင်အောင် ကျစ်ကျစ်လစ်လစ် ဖြစ်နိုင်သည့် ငါ့အချစ် (My Love) ကိုသာ ရွေး ဖြစ်ခဲ့သည်။

ဤစာအုပ်တွင် ထပ်မံ၍ ဘာသာပြန်ခြင်းခံရသော ကဗျာ အများ

အပြားပါဝင်သည်။ အကန့် အသတ်မရှိသော ၊ ကန့်သတ်မထားသော အမြင်တစ်ခုခုရစေရန် အသစ်အားထုတ်ထားခြင်း ဖြစ် သည်။ ရစ်သမ်ကို သေသေချာချာ ထိန်းညှိထားသော ကြောင့် ကာလအခြေပြစာသားတွေ မှာ ကြွရွှနေသည်။ စကားလုံးတစ်လုံးတွင် ပါဝင်နေသော ရိုးတိုးရိပ်တိပ် အဓိပ္ပာယ်များ က အမြင်သစ် များ ကို ပေါက်ကွဲထွက်စေသည်။

ငါ့ကို ဒီအကြောင်းပြောပြတာ ဟောဒီနေရာမှာ (They Tell Me That Over There) ဆိုသည့် ဘရက်တွန် ၏ ကဗျာကို ကြည့်ပါ။ မကောင်းမှု (evil/mal)ဟူသည့် စကားလုံးသည် မူရင်း ပြင်သစ်ဘာသာတွင် La malle entr'ouverte (တစ်ဝက်ပွင့်နေသော သေတ္တာ) ဟုအဓိပ္ပာယ်ရသည်။ မကောင်းမှု မရှိဘူး (Non-existence

of evil/L'inexistence du mal) မှာ ကျတော့ (evil/mal) ကို တိုက်ရိုက်သုံးထားသည်။ ဘာသာစကား၏ သက်ရောက်မှု ကို ထိုအရာက ပြောပြနေသလိုပင် ဖြစ်သည်။ ပုလ္လိင် (Le male)၏ အသံနှင့်နီးနွယ်နေသော မကောင်းမှု (La mal)သည် သေတ္တာ (La malle) နိမိတ်ပုံပေးထားပြီး ရိုးသားအပြစ်ကင်းသော အခြေအနေကို ပြန်ရောက်အောင်လုပ်သည်။ ထိုအကြောင်းကြောင့် စိတ်ကူးစကြဝဠာထဲတွင် ဖျက်အားကြီးပြီး ရန်လိုတတ်သော ကျိုးကြောင်းပြအစဉ်အလာ လိင်ကန့်သတ်မှု များ ကို အိပ်မက်ပုံ အချစ်ပုံစံ ပြောင်းထားသော ကလောင်ဉာဏ်က အပြုသဘောဆောင် ချိုး ဖျက်ပစ်လိုက်သည်။ ဤနေရာတွင် အကန့်အသတ်စည်းမျဉ်းများ အရည်ပျော်ကျပြီး ကဗျာကို မြင်လာစေသည်။ ချစ်သူ တို့၏ ဘဝ ရိုးသားအပြစ်ကင်းသော အတွေ့ :အမြင်များ ဆီသို့ ဖြစ်စေ၊ လင်းပွင့်သွားစေလေသည်။

...

အိပ်မက်နှင့် အဆန်းတကျယ်ဘုံခန်းဝါ

ဖရွိုက် ၏ စိတ်ကူးယဉ်အိပ်မက်အနုပညာသဘောသည် အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ အနုပညာ လက်ရာများ အပေါ်၌ ဩဇာလွှမ်းမိုး၍ နေသည်။ နေ့နှင့်ညကမ္ဘာများ ကို မသိစိတ်က အပြန် အလှန်ဆက်သွယ်ပေးထားခြင်း၊ တစ်ယောက် ကို တစ်ယောက် အပြန်အလှန်ရင်ခုန်မှု ကို သိစိတ်က သိခြင်းတို့တွင် ယုံကြည်မှု ရှိစေသည်။ အပြန်အလှန်ဆက်သွယ်မှု များ ကို ဥပမာပေးရလျှင် ဘရက်တွန်၏ ကဗျာ ဖြစ်သော မင်းကို ငါ့အိပ်မက်မှာ တွေ့ .ရတယ်(၂ dream ၂ see your image) လောက် ပိုကောင်းသည့်ကဗျာ မရှိပေ။ အိပ်မက်လောကအတွင်း :ရှိ လူသားစိတ်ထဲတွင် ဖြစ်နိုင်ချေရှိ အောင်လုပ်ထားသော ဂန္ထီရပစ္စည်းများ အားလုံးကို အသွားအပြန် ရက်ဖောက်ထားသည့် ကဗျာ ဖြစ် သည်။

ဘော်ကြယ်ဖောက် ဖားဖိုကြီးထဲ ရောက်နေသည့် ကြင်သူသည် အစိမ်းရောင် လိပ်ပြာ၏ ထူး ဆန်းသော မြင်ကွင်းတစ်ခုကိုယ်ပျောက်လှေကားကြီးထက်မှာ ၊ ပေါ်မလာမချင်း ကြိုး ခုန်ကစားနေ သည်။ မြင်လိုက်ရသည့်အချိန်တွင် သူ၏

အလားအလာတွေ က အရှိန်ထက်ပိုတက်၍ လာသည်။

မင်းပဲလို့ ထင်သမျှ အားလုံးကို ငါနမ်းရှိုက်တယ်။ အားလုံးထဲမှာ မင်းရှိနေလိမ့်မယ်။ ထို့နောက် ဂန္ထီရသွန်းဖြူရွာချမှ တွင် လည်း လေနင်းဆီပုံဆောင်ခဲကြီး ဖူးပွင့်၍ လာနေသည်။ သူမ သည် သက်ရှိရေပန်း ဖြစ်လိုနေသည်။

ထိုကဗျာသည် ထုံးစံအတိုင်း မြင်ကွင်းကို စာသားအ ဖြစ်သို့ ပို့ဆောင်ထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အမြင့်ဆုံး ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသော သက်ဝင်လှုပ်ရှားတက်ကြွမှု ကို ရအောင်လုပ်ထားသည်။ ချပ်ပြောရ လျှင် မိမိနှင့် တစ်ပါးသူ နှစ် ဦးလုံး၏ ထိန်းချပ်မှု ဒီဂရီသည် နိမိတ်ပုံများ နှင့် ထိပ်တိုက်တိုး သွား သော အခါ အလွန်မြောက်တက်သွားသည်။ အမြင်နှင့်အသိအားတွေ လွန်ကောင်းလာသည်။ ထို့ ကြောင့် အိပ်မက်ပုံကဗျာသည် မြင်ကွင်းတွင် စွဲစွဲမြဲမြဲအလည်ရောက်နေမှာ ဖြစ်ပြီး ဆန့်ကျင်ဘက် များ အကြီးအကျယ် လောက်ကျမ်းနေမှု ကိုလည်း ပြည့်ပြည့်ဝဝ အမှတ်ရနေမည် ဖြစ်သည်။ ထိုမှ ရေး ကြီးသုတ်ပျာအနိုင်ဆုံး အကျိုး ကျေးဇူးကိုလည်း ရနိုင်ပါသည်။ ကြင်သူက ပြန်လည်တင်ပြသော ပုံစံတွင် အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ ထူးခြားသော စရိုက်လက္ခဏာ တစ်ပြိုင်နက် ဖြစ်နေသော မြင်ကွင်းများ ကို တွေ့ မြင်နိုင်ပါသည်။ အဆပွားထားသော သူမ၏ ပုံရိပ်ကိုယ်တိုင် စိတ်ကူးနေရင်း အကန့်အသတ်မ ရှိ ဖြစ်ကုန်သည်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အကန့်အသတ်မဲ့ အခွင့်မယူဘဲ မင်းပုံရိပ်ကို ငါ့အိပ်မက်မှာ တွေ့ ရတယ်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် မှန်ရှေ့မှာ ထိုင်၍ သူမ ခေါင်းဖို့နေသည်။ ပင်လယ်ပြင်ခရီးရှည်တစ်ခု က ပြန်လာသည်။ အချိန်ဆွဲလျက် အလှလိုက်ထဲမှာ နေနေသည်။ မီးပန်းမီးပွင့်တွေ နှင့် စီးမျောနေ သည်။ သူမပုံရိပ်တွေ နှစ် ဆပွားရအောင် သူမ၏ ပုံရိပ်က တလက်လက် လှုပ်ခါနေသည်။ အရာရာ ထင်ရှားစွာ မြင်နေရပြီး အဆန်းတကျယ် ဖြစ်နေသည်။ အချိန်တစ်ခု၊ နေရာတစ်ခုရယ်လို့ ဘယ်လိုမှ ကန့်သတ်၍ မရသော သူမကဖြင့် အိပ်မောကျနေသည်(သို့) လမ်းလျှောက်နေတာပဲ ဖြစ်သည်ကို သတ်မှတ်၍ မရတော့။ ဆန်းပြားသော အကန့်အသတ်မဲ့ စိတ်လောကတွင် ရှေ့ကြောင်းနောက် ကြောင်းတွေ ကို ပိုင်းဖြတ်နိုင်စွမ်းမရှိမှု က စိုးမိုးထားသည်။ သူမ

ပတ်ဝန်းကျင်မှ အရာတွေ သည် တစ်ခုချင်းစီရော အဆတစ်ထောင်ပွားများ မှ တွေ့ ရော ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ မင်းခန္ဓာဗလာကျင်းလို့ အယ်လ်ဒါးဘယ်ရီသီးက ခုန်ပေါက်လှုပ်ခါ/ တစ်တောင်လောက်ရှိတဲ့ အယ်လ်ဒါးဘယ်ရီသီးတွေ မင်းပေါ်မှာ တစ်စီစီမြည် လို့။

ကျိုး ကြောင်းဆက်စပ်မှု ကို ဆန့်ကျင်သော ဤလောကထဲတွင် ပါဝင်သူတိုင်း မိမိကိုယ်ကို ပုံစံပြောင်းရမည် ဖြစ်သည်။ တစ်ခြားသူကိုလည်း ပုံစံပြောင်းလဲအောင် လုပ်ရမည် ။ ဘရက်တွန်၏ Arcanum 17' (၁၉၄၅) ကိုကြည့်လျှင် ထိုကဗျာသည် ယက်ကလင်းလမ်ဘာ က သူ့ကိုစွန့်ခွာပြီး အမေရိကန်ပန်းချီဆရာ ဒေးဗစ်ဟဲယာ နောက်သို့ လိုက်သွားအပြီးတွင် ရေး ထားသည်ကို တွေ့ ရ သည်။ သူ၏ တတိယဇနီး အီလီတာ အတွက် အချစ်ဈာန်သွင်းထားသော ကဗျာလည်း ဖြစ်နိုင် သည်။ အချစ်သမားကြီး၏ ပဋိဘာန်ဉာဏ်ကို မီဆူလီနာ မှတစ်ဆင့် ဖော်ပြထားသည်။ မီဆူလီနာ ဆိုသည်မှာ ပုံစံပြောင်းလဲလိုသူက တင်းကြပ်ကန့်သတ်မှု မပါ၊ ရန်လိုမှု မပါ၊ ချစ်သူနှင့်ကြင်သူနှစ် ဦး စလုံး အတိုင်းမသိပြောင်းလဲတိုးတက်မှု သာပါသော အိပ်မက်ပုံအချစ်၏ ဖြစ်နိုင်ခြေများ ကို သိကျူး ထားသည်။ အိပ်မက်ပုံဝါဒ၏ အဆန်းတကျယ် ဖြစ်မှု ကို ပိုမိုကျေနပ်မှု ရှိအောင် ရှင်းပြဖို့ ဘရက်တွန် ၏ ငါ့ကို ဒီအကြောင်းပြောပြော ဟောဒီနေရာ ကဗျာကလွဲ၍ တခြားမရှိနိုင်။ ထိုကဗျာသည် ရေရဲ့ လေသံ ကဗျာစုထဲမှာ ပါဝင်သည်။ ကဗျာထဲ၌ တံလျှပ်တစ်ခုသာမြင်ရသော ကုန်းမြေတစ်ခုအ ကြောင်းကို တခြားသူတွေ က ကဗျာဆရာကို ပြောပြကြောင်း၊ ထိုနေရာတွင် ဆန့်ကျင်ဘက်တွေ ပေါင်းဆုံနေကြောင်း (ချော်ရည်မည် နှင့် နှင်းများ) ၊ ပင်လယ်တွန်သံသည် အကွေ့ရာတစ်လုံးကို ထပ် တလဲလဲသုံး၍ ခမ်းနားသော နေခြည်တန်းများ နှင့် ရောနှောနေကြောင်း အစိတ်အပိုင်းများ သည် ကျွမ်းထိုးမှော ကံခုံ ဖြစ်နေကြောင်း (ခါးအောက်ပိုင်းများ) စသဖြင့် အပုံအပင်ကို ရေး သားထားသည်။

ထိုကုန်းမြေ ဘယ်လိုပုံစံရှိသလဲဟု အဖြေမရှိနိုင်သော မကျေလည်မှု တွေ သာရှိနိုင်သော မေးခွန်းအတွက် တစ်ခုတော့ ပြောစရာရှိသည်။ ကြင်သူသည် အထင်အရှားပြစရာ အဓိကအရင်းအမြစ် ဖြစ်နေသည်။ အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ထိုကုန်းမြေသည် ၎င်း၏ အသွင်အပြင် ကို (သူမ) ဘဝထဲမှ ရယူခဲ့ပုံပေါ်သည်။ ထို့ပြင်

ထိုကုန်းမြေသည်(သူမ) ၏ ကြာပွတ်အဖျားတွင် တုန်ခါနေသည့်အတွက် ဖြစ်သည်။

တစ်စုံတစ်ရာသည် အခြားသော အရာထဲမှာ ရှိသည့် ဆိုသော အိပ်မက်ပုံအနုပညာ၏ အခြေခံပေါ်တွင် ပြီးပြည့်စုံသည့် ဆန့်ကျင်ဘက်နိမိတ်ပုံတစ်ခုကို နောက်ဆုံးဖော်ပြလိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် လွတ်လပ်မှု ပေးကာ ကဗျာကို အဆုံးသတ်လိုက်သည်။ ပင်လယ်ထဲက အလုံးစုံဝေဆာနေတဲ့ ပန်းသီးပင် ဆိုသော ဥပမာသည် တစ်စုံတစ်ရာသည် အခြားသော အရာထဲမှာ ရှိသည့် ဟူသော အခြေခံပင် ဖြစ်သည်။ အာဒမ်၏ အဖြစ်ကို ပဲ့တင်ထပ်ထားသော ပန်းသီးပင်သည် အပြစ်မဲ့ပင်လယ်၏ လင်းပွင့်မှု တွင် နောက်တစ်ကြိမ် ပူးပွင့်လာပြန်သည်။ သဘာဝပစ္စည်းနှစ် ခုကို ပူးပွင့်မှု နှင့် ပေါင်းဆုံစေလျက် အိပ်မက်ပုံဝါဒဟန်သွင်းလိုက်သည်။ မပြတ်ဆန္ဒကြောင့် လူသားတို့၏ စိတ်ကူးသည် အဆုံးစွန်လှုပ်ရှားနိုင်သော စွမ်းအားများ အတွင်း၌ အသစ်တစ်ဖန် လွတ်လပ်နေသ ကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒ အရေး အသားများ ၏ အတိုင်းအဆမဲ့ အားကောင်းမှု တွင် ယုတ္တိကင်းမဲ့ခြင်း များ စွာ ပါဝင်နေသည်။ ဖြစ်ပေါ်နေသော အချစ်နှင့် ဘဝကို အလုံးစုံအကောင်းမြင်ရေး အတွက် ဘာ သာထိုးထိုး အယူခံဝင်တင်ပြထားသည်။ ဤကဲ့သို့ ဘဝကိုခုံမင်ရင်းနှီးမှု ပုံစံသည် ဂျွဲကြိတ်မန်ဆွာ ၏ သတိရတယ်(Remember) ကဗျာမှသည် မျက်မှော က်ခေတ်အထိ ရိုက်ခတ်တိုးဝင်လျက်ရှိသည်။ သတိရတယ် ကဗျာမှ စာသားအချို့ ဆိုလျှင် သူမ၏ နှလုံးသား ဆောင့်တိုက် ထွက်သွား သည့် အကြောင်း၊ ဆံနွယ်တွန့်ခွေများ အကြောင်း၊ အတူတွဲ ရယ်မောခဲ့ကြောင်းများ ပါဝင်နေသည်။

အရာရာသည် အာရုံသိဆိုင်ရာ အဆင့်များ မြင့်မားလွင့်ပျံ့နေသော အခြေအနေတွင် ရှိပြီး ခံစားမှု တွေ ပြင်းပြနေသည်။ ရိုးရိုးသာမန်နှင့် အဆန်းတကျယ်အရာတွေ အတူတကွ ရင်းနှီးပေါင်း ဖက်ခွင့်ကို ရှေ့တန်းတင်ကာ ဖြစ်ရိုး ဖြစ်စဉ်မဟုတ်သော အရာများ ကို တစ်တန်းတစ်စားထဲ တန်ဖိုး ထားပစ်လိုက်သည်။ ကဗျာအဆုံးတွင် တွေ့ ရမည့်အချက်မှာ ဘိန်းပန်းကို ဘယ်သူစားသလဲ ဆိုတာ ကို ဖြေဖို့ ဖြစ်သည်။ ကြမ်းပြင်တစ်ဝိုက်ပြေးနေသော ကြွက်တွေ ပဲလား၊ ချစ်သူစုံတွဲ ကိုယ်တိုင်ပဲလား။

ဖြစ်နိုင်ချေနဲ့ ခုစလုံးအတွက် ကဗျာကို တည်ဆောက်ထားသည်ဟုဆိုတာသာ အဖြေ ဖြစ်တော့ သည်။ အိပ်မက်ပုံကဗျာ၏ နယ်နိမိတ်ပင် ဖြစ်တော့သည်။

ဥပမာ ရီနေချားစ် ၏ အမဲလိုက်ရာသီ(သို့) ကဗျာကိုဖန်တီးပုံတွင် ဆန္ဒနှင့် ရှာပုံတော် ဖွင့်ခြင်းကို ကဗျာနှင့် အဓိပ္ပာယ်တစ်ထပ်တည်း သတ်မှတ်ထားသည်။ ဘရက်တွန် ၏ ဆန်ရီမန်နီသွား လမ်းမပေါ်ဝယ်ကဗျာမှ အဆုံးသတ်ကြည့်ပါ။ အသားစိုင်းလို ကဗျာရဲ့ ပိုက်ထွေးမှု / လောကရဲ့ ဒုက္ခဝိုးတဝါးကို အပြီးသတ်နှိမ်နင်းပစ်လိုက်တယ်။

အနုပညာရှင်တို့၏ များစွာသော မျက်မြင်ခံစားမှု ဆိုင်ရာ အနုပညာလက်ရာများကို ဤစာအုပ်တွင် တွေ့ရသည်။ ပြင်သစ်နိုင်ငံ၏ အပြင်ဖက်နိုင်ငံများ မှာ မျိုးဆက်တွေကိုလည်း အသိအမှတ်ပြုထားသည်။ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးလိုလို မက္ကဆီကိုမှာ နေထိုင်သည့် စပိန်အနုပညာရှင် အမျိုးသမီး ရိုမီဒီယိုဗာရို၊ စပိန်လူမျိုး ပါဘလိုပီကာဆိုနှင့် သူ့ချစ်သူဓာတ်ပုံပန်းချီပညာရှင် ပြင်သစ်-ယူဂိုဆလဗိကပြား ဒိုရာမား၊ နောက်ထပ် စပိန်လူမျိုး တစ်ဦး ဖြစ်သော ဆယ်လ်ဗာဒိုဒါလီ၊ အင်္ဂလိပ်အီဂျစ်ကပြားသူ ဂျွန်ကစ်မန်ဆွာ၊ မက္ကဆီကန်ပန်းချီပညာရှင် ဖရီဒါကာလို တို့ပါဝင်ကြသည်။ ဤစာအုပ်တွင် ကဗျာအမျိုးမျိုး အစားစား စုံလင်စွာ ပါဝင်အောင်လည်း ရွေးချယ်ထားသည်။ မတူကွဲပြားသော ပုံစံမျိုး စုံဖြင့် အိပ်မက်ပုံ အချစ်အတွေ့ အကြုံများကို တင်ပြထားသကဲ့သို့ ဖြစ်သည်။ ကျယ်ဝန်းသော အတိုင်းအတာနှင့် ရေးသားဟန်တွေ ပါဝင်သည်။ ရီနေချားစ် ၏ စာနစ်ကြောင်းသာ ပါဝင်သော အချစ်ကဗျာမှသည် သူ၏ ကဗျာရှည် မင်္ဂလာဆောင်မျက်နှာထား အထိ၊ ဆေ့စ်ယား၏ စကားပြေကဗျာနှင့် ကာလို၏ ဒိုင်ယာရီပါ အနှစ်ချုပ်မှသည် ဗာရို၏ အိပ်မက်ဆေးဖော်စပ်နည်း အထိ ပါဝင်သည်။

အိပ်မက်ပုံဝါဒီတို့၏ မပြတ်ဖြစ်ပေါ်နေသော ဆန္ဒကိုဖော်ပြသည့် ချစ်ပုံချစ်နည်းများ မှာ အရောင်စုံသည်၊ အရွယ်စုံသည်၊ အမျိုးအစားစုံသည်။ အိပ်မက်ပုံဝါဒီ၏ မဖြစ်နိုင်သော ဖြစ်နိုင်ခြေထဲတွင် ထိုကဗျာများ၏ သက်တမ်းမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာနှင့် ထာဝရတိုင်အောင် ကြာရှည်ပါလိမ့်မည်။

လူးဝစ်ခ်အာရဂွန်

...

အချစ်နဲ့ အနမ်းတစ်ခု ချဉ်းကပ်မ
မင်း စမ်းချောင်းဘေးရပ်လို့ တေးဆို
မင်း ပြေးထွက်လို့ ကောင်းကင်ဆီဟစ်အော်
မင်း ခြုံလွှာကို ကောင်းကင်ဘုံမှာ ဖွင့်ချ
မင်းရဲ့ ချစ်စရာအနံ့နဲ့ပေါ့
မင်းလှိုင်းလေးတွေ ပေါ်မြူး ပျော်လို့ တောအုပ်ကိုဖြတ်ဖြတ်ရိုက်ခါ
မွေးဥလက်တံက ဖြူနုနုပေါ် ဖြည်းဖြည်းသပ်ချ
မင်းခြေအစုံကြား မြွေပါတွေ ပြေးထွက်
မင်းဦးထုပ်ထဲ ကောင်းကင်ပြာကြီးထိုင်နေတယ်

...

နံရံပေါ်ဓားတစ်လက်နဲ့ ရေအိမ်တွေ ထဲရေ တဲ့ကဗျာ
ကြယ်ကိုငြိမ်းသက်တော့
ငါ့အိပ်ရာအစွန်းနားမှာ
နို့နှစ် ရောင် ဖြူဖြူမွေးက

အလျားလိုက်

မားခြစ်ရာ အစင်းတစ်ကြောင်းလို

မင်းအိပ်နေတာလားကွယ်

ဆောင်းဦးရဲ့ ပါးစပ်မှာ

မင်းရင်သားတွေ လောင်ကျွမ်း

ညဟာ ဗလာဝတ်လို့

တီးတိုလေးသံပေးလာတယ်

မသိဖူးတဲ့ စကားတစ်မျိုး

ငါနားဆီကိုပေါ

ငါလိမ္မော်သီး

အို ငါတစ်ပြည်သူ

မင်းဟာ ငါ့ရဲ့ ရူးမိုက်မှု

ပြီးတော့ ငါတောအုပ်တွေ

ငါဟာ ဝံပုလွေ ဖြစ်လို့

အငမ်းမရ မင်းကိုစားတယ်

ခွေးတွေ ဆိုတာ

မင်းခြေတွေ ကိုလျက်သပ် နားထောင်မိတယ်

ငါ့အောက်နားဆီက

ငါ့လေပြင်းမုန်တိုင်းတွေ

မင်းဆီကို ခုန်ကျော်တက်

ငါ့မှာ မင်းနာမည် ရှိတယ်

မင်းရဲ့ ဒေါသရှိတယ်

အကြီးအကျယ်ဆောင့်တိုက်မိပေါ့

ချစ်ခြင်းအကြောင်းရယ်

အဲဒီ အချိန်မှာ

ကြောက်မိပါရဲ့.

ပြီးတော့ အံ့အားတကြီး

အော်မိတော့မယ်

အော်ဖို့အတွက် အော်မိတော့မယ်

အော်လိုက်ပါ

အော်လိုက်စမ်းပါ

ငါလေ.....ငါလေ

ငါလေ.....

သေတော့မယ်

ငါ သေတော့မယ်

...

အွန်ဒရေ ဘရက်တွန်

လွတ်လပ်စွာ ပေါင်းစည်းမှု
 ငါ့အချစ်ဆံ့နွယ်တွေ ဟာ တောမီးပါပဲ
 သူမအတွေးတွေ က လျှပ်စီးကိုအပူပေးတယ်
 သူမခါးသွယ်သွယ်လေးက သဲနာရီ
 ငါ့အချစ်ဟာ ကျားပါးစပ်ထဲက ဖျံတစ်ကောင်
 သူမပါးစပ် ကတော့ အမြင့်ဆုံးအရေး ပါတဲ့
 ကြယ်ပွင့်နှင်းဆီငယ်တစ်စီး
 သူမသွားတွေ ဟာ မြေသားဖွေးဖွေးပေါ်က
 ကြွက်ဖြူလေးရဲ့ ခြေရာတွေ
 သူမလျှာ ကတော့ ပယင်းဖန်သားလိုချောမွတ်
 ငါ့အချစ် သူမလျှာဟာ ဓားဒဏ်ရာနဲ့ အိမ်ရှင်မြတ်
 သူမလျှာဟာ ပေါက်တက်ကရကျောက်ခဲတစ်လုံး
 မျက်တောင်မွှေးတိုင်းမှာ တော့
 ကလေး တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ရာတွေ
 သူမမျက်ခုံးတွေ က ပျံ့လွှားသိုက်တစ်ခုရဲ့ နှုတ်ခမ်းသား
 ငါ့အချစ် သူမနားထင်တွေ ဟာ
 မှန်လုံစိုက်ခင်းအမိုးကျောက်ပြားတွေ
 ပြီးတော့ သူတို့ရဲ့ မှုန်ဝါးဝါးမှန်ပြားကြီးတွေ

ငါ့အချစ် သူမပခုံးတွေ ကတော့ ရှန်ပိန်ပေါ့
ပြီးတော့ ရေခဲပြင်အောက်ရေပန်းတစ်ခုထဲက
လင်းပိုင်ခေါင်းတွေ ပေါ့
ငါ့အချစ် သူမလက်ကောက်ဝတ်တွေ မီးခြစ်ဆံလိုသွယ်လျ
သူမလက်ချောင်းတွေ ဟာ ကံအကြောင်း ဖြစ်ပြီး
နှလုံးသားများ ရဲ့ နံပါတ်တစ်
သူမလက်ချောင်းတွေ ဟာ ရိတ်သိမ်းခံမြက်ပင်တွေ
ငါ့အချစ်က စကျင်ကျောက်သားနဲ့ ပြီးတော့
နွေလယ်ညသူမလက်တွေ အောက်က ဘီချိနတ်အထီးတွေ
ခြံစည်းရိုးပင်နဲ့ အိန်ဂျယ်ငါးအသိုက်တွေ ထဲ
သူမလက်တွေ ဟာ ပင်လယ်ရေမြုပ်နဲ့ မြစ်အခွေအလိပ်တွေ
ပြီးတော့ ဂျုံနဲ့ ကြိတ်စက်ကရောထွေး
ငါ့အချစ် သူမခြေတံဟာ မီးကျည်မီးပန်း
သံပတ်လို စိတ်ပျက်လက်ပျက်ရွေ့တယ်
ငါ့အချစ် သူမခြေသလုံးသားတွေ ဟာ အပင်ကြီးရဲ့ ချဉ်ဆီ
ငါ့အချစ် သူမခြေထောက်တွေ ကတော့ ပထမဆုံးစားလုံးတွေ
သော့တွဲ နဲ့ ပျံ့လွှားတွေ ရေသောက်နေသလိုပဲ
ငါ့အချစ် သူမလည်တိုင်မှာ ဘာလီသီးနဲ့ ပုလဲသွယ်
ငါ့အချစ် သူမလည်ချောင်းဟာ ရွှေရောင် ချိုင့်ဝှမ်းငယ်

ရေအလျဉ် အောက်ခင်းကြမ်းက ဆုံဆည်းဖို့နေရာ

သူမရဲ့ ညရင်သားတွေ

ငါ့အချစ် သူမရင်သားတွေ ဟာ

ပင်လယ်အောက်က ပွေးတောင်ပို့တွေ

ပတ္တမြားအရည်ကို အိုးတွေ

နှင်းစက်ရည်တလက်လက် နှင်းဆီရဲ့ ဝိညာဉ်

ငါ့အချစ် သူမဝမ်းဗိုက်သားတွေ ဟာ နေ့စဉ်ယပ်တောင်လိုဖြန့်ကား

ဘီလူးရဲ့ လက်သည်းများ ပေါ့

သူမကျောပြင်ဟာ ငှက်တစ်ကောင်ရဲ့ အလျားလိုက်ပျံသန်းမှု

သူမကျောပြင်ဟာ ငွေမင်ရောင် ပြေး

သူမလည်တံကုပ်ပိုးဟာ ကျောက်သားဖြူဖြူနဲ့ တိုးတိုက်ကြေမှု

ပြီးတော့

ငါတို့ စားသောက်ပြီးတဲ့နေရာက ဖန်ခွက်တစ်လုံးပြုတ်ကျ

ငါ့အချစ် သူမတင်ပါးတွေ ဟာ အပေါစားလှေငယ်တွေ

သူမတင်ပါးတွေ ဟာ မီးဆိုင်းနဲ့ ငှက်မွှေးတွေ

ပြီးတော့ အဖြူရောင် ဒေါင်းအတောင်ရဲ့ ရိုးတံတွေ

မသိမသာယိမ်းနဲ့လို့

ငါ့အချစ် သူမတင်ပါးအစုံဟာ သဲကျောက်

ငန်းကျောကုန်းနဲ့ အေမီယမ်သပ်စ်

ပြီးတော့နွေဦးရာသီ

ငါ့အချစ် သူမရဲ့ ဖွားဖက်တော် ဟာ သစ္စာပန်း

နေရာပေးသူနဲ့ ဘဲတူဖုံတူဟုတ်စ

အယ်လ်ဂျေးပန်းနဲ့ ရှေးပဝေသဏီက ချိုမြိန်မှု တွေ

ကြေးမုံပြင် ဖြစ်ပေါ်

ငါ့အချစ် သူမမျက်လုံးအစုံမှာ မျက်ရည်တွေ ပြည့်လို့

ခရမ်းရောင် ချပ်ဝတ်နဲ့ သံလိုက်အပ်ရဲ့

ငါ့အချစ် ဆဗ္ဗာနာမျက်လုံးတွေ

ငါ့အချစ် သူမမျက်လုံးတွေ

အကျဉ်းထောင်မှာ သောက်တဲ့ရေ

ငါ့အချစ် သူမမျက်လုံးတွေ

အမြဲ ခုတ်ဖြတ်သစ်သားထင်ချောင်းလေး

ရေမျက်လုံးတွေ ကတော့ ကမ္ဘာ့ရယ် နေရယ် လရယ်

မီးတွေ ရယ်ကို တန်းတူညီအောင် ညှိတော့တယ်

*အမီယမ်သပ်စ်(Amianthus)

...

ငါ့အိပ်မက်မှာ မင်းကိုတွေ့ ရတယ်

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အကန့်အသတ်မဲ့အခွင့်အရေး ယူတဲ့

မင်းပုံရိပ်ကို ငါ့အိပ်မက်မှာ တွေ့ရတယ်

သန္တာခုံမြင့်မှာ မင်းထိုင်လို့

ပထမနေရာက မင်းကြည့်မှန်ရှေ့ငြိမ်နေရင်း

လက်ချောင်းနှစ်ချောင်းက မင်းခေါင်းဘီး ရေတောင်ပံပေါ်

ပြီးတော့ တစ်ချိန်တည်းမှာ

အလှလိုက်ကလေးထဲ အချိန်ဆွဲနေရင်း

ခရီးတစ်ခုက မင်းပြန်လာတယ်

မီးပန်းမီးပွင့်တွေနဲ့ စီးမျောလို့

မင်းငါ့ကိုမသိပါဘူး

အိပ်ပျော်ရာ (သို့) တစ်နေရာက မင်းနိုးထ

မင်းခန္ဓာဗလာကျင်းလို့

အယ်လ်ဒါးဘယ်ရီသီးက ခုန်ပေါက်လှုပ်ခါ

တစ်တောင်လောက် အယ်လ်ဒါးဘယ်ရီသီးတွေ

မင်းပေါ်မှာ တစ်စီစီမြည်လို့

အချိန်တိုင်းမှာ တောက်ပလွန်းလှ

မင်းအဖို့တော့မသိနိုင်

မင်းအသက် မင်းအသွေးဟာ

လေရဲ့ အရူးရဲ့ ကစားပွဲကလွတ်မြောက်ခဲ့ပေါ့

မင်းလမ်းဖြတ်ကူးတုန်း မင်းဆီပြေးဝင်တဲ့ကားတွေ

အရိပ်တစ်ခုထဲ ချိုး ဝင်သွား

ပြီးတော့ အလားတူပါပဲ

ကလေးငယ်အရွယ် ဘော်ကြယ်ဖောက်ဖားဖိုထဲရောက်လို့

မင်းက ကြိုး ခုန်နေတယ်

ကိုယ်ပျောက်လေကားထိပ်မှာ ပေါ်လာတဲ့အထိ

အာရှတောင်ထိပ်ဆီပြန်ချောက်လှန်တဲ့

အစိမ်းရောင် လိပ်ပြာတစ်ကောင်ပေါ့

မင်းပဲလို့ ထင်သမျှအားလုံး ငါနမ်းရှိုက်တယ်

အားလုံးထဲမှာ မင်းရှိနေလိမ့်မယ်

ရေတွက်မရနိုင်တဲ့ မင်းလက်တွေ ကိုကြားရတယ်

သံသာသာလေချွန်လို့

သစ်ပင်အားလုံးထဲက အတုမဲ့ခြွေ

မင်းလက်တွေ ထဲ လေနင်းဆီပုံဆောင်ခဲလို့

ငါ့သက်ရှိရေပန်းလေး ရှိဗာရယ်

...

ပထမဆုံးအကြိမ်မို့ အမြဲတမ်း

ပထမဆုံးအကြိမ်မို့ အမြဲတမ်းပါ

မင်းကိုတွေ့ .စဉ်က ငါမသိခဲ့ဘူး

ညဘက်အိပ်ချိန်မှာ မင်းရောက်လာတယ်

ထောင့်ချိုး တစ်ခု အိမ်တစ်လုံးဆီက ငါပြတင်းပေါက်ဆီကို

စိတ်ကူးအပြည့်နဲ့ အိမ်ကြီးလေ

စက္ကန့်တိုင်းလို

အမှောင်အတိပြီးတဲ့ အဲဒီ မှာ

အမြဲလာတတ်တဲ့ ဆန်းပြားအက်ကွဲမှု လေးပါ

ရှေ့မှာ က်မှာ ပြီးတော့ နှလုံးသားထဲမှာ

ငါ မင်းနဲ့ ပိုနီးလာတယ်

အရှိတရားမှာ

မသိဖူးတဲ့ အခန်းတံခါးပဲ သော့ သံပိုကျယ်လောင်

အဲဒီ နေရာ ငါ့ရှေ့မှာ မင်းက ထီးတည်းပေါ်လာတယ်

ပထမတော့ တောက်ပမှု တွေ နဲ့ မင်းလုံးထွေး

ကားလိပ်တစ်ခုရဲ့ တဒဂီထောင့်မှာ ပေါ့

ဂရပ်စ်မြို့ အနီးလမ်းပေါ်က

အရုဏ်တက်ချိန်စံပယ်တစ်ခင်းကို ငါငေးမိတယ်

စပယ်ခူးသူတွေ ဆင်ခြင်လျှော့မှာ ကုန်းကုန်းကွကွ

သူတို့နောက်မှာ အပင်အရိပ်တွေ က ထင်းခနဲပေါ်

သူတို့ရှေ့မှာ ကျိန်းစပ်စပ်အလင်းရောင်

ကားလိပ်က မမြင်ရဘဲ ဆွဲတင်သွားတယ်

ယောက် ယက်ခတ်ပန်းအလုံးစုံ စုပုံလှန်လဲ

မအိပ်သရွေ့တော့ ကာလကြာအလင်းမဲ့မှု ကို ရင်ဆိုင်ရတယ်
မင်းတတ်နိုင်သလောက် မင်း ဖြစ်ခဲ့ပေါ့
မင်းကိုမတွေ့ .နိုင်တာကလွဲလို့ အားလုံးတူပါတယ်
ငါ့အကြည့်ကို မင်းမသိချင်ယောင်ဆောင်တယ်
မင်းသိမယ်လို့ အဆန်းတကျယ်မသေချာဘူး
မင်းဖင့်နွဲ့မှု တွေ ငါ့ကိုမျက်ရည်ကျစေခဲ့
မင်းလှုပ်ရှားလိုက်တိုင်း အဓိပ္ပာယ်တွေ ကဝန်းရံ
သစ်စေးရှာပွဲတစ်ခုလိုပေါ့
တံတားတစ်ခုပေါ်က လှုပ်တုပ်ခုံတွေ ဟောဒီသစ်ကိုင်းတွေ
တောထဲမှာ မင်းကိုကုတ်ခြစ်ကြလိမ့်မယ်
ဆွေးစရာနော်တာဒိန်းကျောင်းပြတင်းတစ်ခုမှာ တော့
ချစ်စရာခြေနှစ် ချောင်းချိတ်လို့ ခြေအိတ်ရှည်ဝတ်ထားတယ်
အဖြူရောင် စည်းစိမ်အလယ်မှာ ဖြန့်ကားထွက်လို့
ပိုးလှေကားတစ်စင်းဟာ တိုက်ကပ်ပန်းပင်ပေါ်
လျှောခနဲလိမ့်ဆင်းသွားတယ်
ဒါဟာ
ကမ်းပါးပေါ် စောင်းမှီခြင်းပေါ့
မင်းရှိခြင်း၊ မရှိခြင်းအပေါ်
မျှော်လင့်ချက်မဲ့ရောထွေး

လျှို့ဝှက်ချက်ဆိုတာ ငါတွေ ပြီ

မင်းကိုချစ်လို့ပေါ့

ပထမဆုံးအကြိမ်နို့ အမြဲတမ်းပါ

...

ငါ့ကို ဒီအကြောင်းပြောပြတာ ဟောဒီနေရာ

ငါ့ကို ဒီအကြောင်းပြောပြတာ ဟောဒီနေရာ

ကမ်းခြေတွေ မည် နက်လို့

ချော်ရည်စီးတဲ့ ပင်လယ်ဟာ

နှင်းခိုးပျံတဲ့တောင်ကြီးအခြေမှာ ပြန်ပြန်ကားကား

စာဝါငှက်ရိုင်းတွေ ရဲ့ ဒုတိယနေမင်းအောက်

အဲဒါ အလှမ်းဝေးကုန်းမြေပေါ့

မင်းဘဝဆီက အလင်းရခဲ့ပုံပဲ

မင်းကြာပွတ်တွေ အဖျားမှာ

တကယ့်အရှိအတိုင်း တုန်ခါနေတယ်

ဆုပ်ကိုင်မရတဲ့ လျှော်သားပိတ်စလို

မင်းရဲ့ ဇော်မွှား ချိုအိမ်မွေးကို

ခေတ်တွေ ရဲ့ တစ်ဝက်ပွင့်သေတ္တာထဲက

အလတ်ကြီးဆွဲထုတ်

မင်းနောက်ဘက်

မင်းခြေတံတွေ ကြားမှာ

ညှိုး ငယ်ငယ်နောက်ဆုံးမီးတွေ ထွန်းညှိတယ်

ပျောက်ဆုံးတဲ့ နိဗ္ဗာန်မြေကမ္ဘာ

ချစ်ရိပ်ထင်ကြေးမုံမှန်သား

ပြီးတော့

ဖွင့်ထားတဲ့ မင်းလက်များ ဆီ နိမ့်ဆင်းလို့.

နွေဦးရဲ့ သက်သေပေါ်မှာ

နောက်ပိုင်းအကြောင်း

မကောင်းမှု မရှိတဲ့အကြောင်း

ပင်လယ်ထဲကပန်းသီးပင်ဟာ အလုံးစုံဖူးပွင့်ပြလိုက်တယ်

...

လူတွေ ရွှေ့တဲ့အတိုင်း

လူတွေ ရွှေ့တဲ့အတိုင်း

မင်းခန္ဓာတွေ မင်းအနီးမြက်ခင်းစိမ်းမှာ မြေချ

ပြီးတော့ ပြင်းပြကမ္ဘာဟာ

အစက်အပျောက်များ နဲ့.

ပွဲဆိုတာမရှိတော့

မြက်ခင်းပြင်တွေ က နေ့များ ကိုမှေးမှိန်

ခေါင်းလောင်းစင်တွေ က ပြန်ဖြေကြား

ပြီးတော့ လူမှု ရေး ပဟေဠိဟာ
ဇာတ်သိမ်းခန်းကို လက်လျှော့ထားတယ်
မနက်ဆို အိပ်ရာခင်းတွေ ပြန်နိုး
ရောင် စုံဖြာအိပ်ရာဆီက မင်းနဲ့ အတူရွက်လွင့်
လားမားမျက်လုံးတွေ ရီဝေလို့ မိုးမခရဲတိုက်မှာ
အဲဒီ ကိုဦးစိုက်လို့
ငါခရီးတစ်ခါထွက်ပြန်တယ်
ငါ့ဘဝ ဗာဒံသီးဟာပြားချပ်ချပ်ပေါ့
ဗီးနပ်ဆီ မင်းလျှောက်သွားစဉ် ကြေးပြားပိုက်ဆံက
အနားမပါ သစ်ရွက်ချောကို သွေးကြောင်စေခဲ့
မင်းရဲ့ အရည်တောင်ပံကြီး ကတော့
မှန်ပြတင်းဆင်သာ တေးသံမှာ
ဖျပ်ဖျပ်ရိုက်ခတ်နေတော့တယ်

...

ချစ်စရာ ဆည်းဆာမှာ
၁၉၃၄ ခုနှစ် ရဲ့ ချစ်စရာဆည်းဆာမှာ
လေဟာ ထည်ဝါတဲ့အနီရောင် မြူး လက်နှင်းဆီတစ်ပွင့်
ပြီးတော့
တောအုပ်ထဲ ငါဝင်ခါနီး

စီးကရက်စက္ကူရွက်တွေ နဲ့ သစ်တစ်ပင်ကိုစတွေ့ .

မင်းကိုစောင့်နေမိလို့ပေါ့

ပြီးတော့ မင်းနဲ့ အတူတွဲ လျှောက်ချိန်

ကိစ္စမရှိ အဲဒီ နေရာမှာ

ပြန်ကွဲ ကျိုး ပျက် ပဲ့ထိန်းဘီးပြာ ခရီးစလို့

ထကြွ ကြွေရည်ဆမ်းတဲ့ မင်းပါးစပ်ဆီကလာတယ်

ပြီးတော့

လှည်းဘီးရာထဲမှာ ဖျော့တော့

ဆန်းကျယ်မှု အားလုံး ငါ့ကိုတွေ့ ဖို့ပြေးဝင်

ရှဉ့်တစ်ကောင်က သူ့ဝမ်းဖြူနဲ့ထိရအောင်

ငါ့နှလုံးသားဆီပြေးခဲ့ဖူးတယ်

အဲဒီ မှာ သူ့ဘယ်လိုထိန်းထားမယ် ငါမသိရ

ဒါပေမဲ့ ကမ္ဘာ့မြေဟာ ရောင် ပြန်ရုပ်ပုံအပြည့်နဲ့

ရေဆိုတာထက် နက်ရှိုင်းတယ်

သတ္တုက နောက်ဆုံးအခွံကိုခွာချလိုက်သလိုပေါ့

ပြီးတော့ ထိတ်စရာကျောက်ခဲပင်လယ်ပေါ်

မင်းအိပ်ချလိုက်တော့

မင်း ပြောင်းသွား လိုက်တာ

ခန္ဓာမှာ ဗလာဝတ်လို့

မီးရှူး မီးပန်း နေကြီးထဲမှာ

ရေဒီယိုလာရီယာ ဆီက

မင်းဖြည်းဖြည်းကျလာတာတွေ .ရတယ်

ပင်လယ်ဖြူကောင်ရဲ့ ဥခွံထဲတောင် ငါရောက်ခဲ့တယ်

ဆက်မနေတော့တာ ငါ့ကိုခွင့်လွှတ်ပါ

သက်ရှိကတ္တီပါ ဖြူစားအိမ်အတွက် ငါဦးမော့ခဲ့ဖူးတယ်

ငါ့ကိုစွန့်ခွာသွားကြပေါ့

ပြီးတော့

ငါကြေကွဲ သစ်ရွက်တွေ ကြားက ကောင်းကင်ဟာ

မျက်တွင်း :ချောင်ခတ်ထန်လို့

ပုစဉ်းတစ်ကောင်နဲ့တူတယ်

ငါ့မျက်လုံးတွေ ပိတ်တော့မလို့ဘဲ

ဒီအချိန်မှာ သစ်သားမှန်ကူကွက်နှစ် ခု တစ်ပိုင်းစီကွဲပြုတ်ကျ

တိတ်ဆိတ်မှု ကင်းမဲ့သွားတယ်

တောင်ကြားထဲကြာပွင့်ကြီးရဲ့ အလယ်သစ်ရွက်နှစ် ခုလို

တစ်ညလုံး ထည့်သိမ်းနိုင်တဲ့ပန်းတစ်ပွင့်ပါ

မင်းမြင်နိုင်တဲ့နေရာဆီ ငါရောက်ခဲ့တယ်

ဆည်းလည်းသံလွှမ်းတဲ့ မွှေးရနံ့မှာ

သူတို့အသက်ပြန်မရှင်ခင်

ငါနှုတ်ခမ်းတွေ နေရာယူချိန်ရှိခဲ့တယ်

မင်းရဲ့ ဖန်သားပေါင်တံတွေ ထက်မှာ ပေါ့

*ရေဒီယိုလာရီယာ(Radiolaria)

ဆန်ရိုမန်နိုသွားလမ်းမပေါ်ဝယ်

ကဗျာဟာ အချစ်လိုပဲ အိပ်ရာထဲမှာ ဖန်တီးရတယ်

သူ့ရဲ့ မသေမသပ်အိပ်ရာဟာ

သက်ရှိသက်မဲ့အရာတွေ ရဲ့ အရုဏ်ဦးပေါ့

ကဗျာဟာ တောအုပ်ထဲမှာ ဖန်တီးရတယ်

ဒီနေရာမှာ လိုအပ်တာရှိတယ်

ဒီတစ်ခုမဟုတ်ပေမယ့် ဒီအတွက်ငှားရမ်းတဲ့ တခြားပုံစံမှာ

စွန့်တစ်ကောင်ရဲ့ မျက်လုံး

မြင်းအမြီးဖျားက နှင်းစက်ရည်

ငွေလင်ပန်းထက်က နှင်းလွှမ်းပုလင်းတစ်လုံးရဲ့ မှတ်ဉာဏ်

ပင်လယ်ထက်က တိုမာလင်း အတံရှည်ကြီးပေါ့

ပြီးတော့ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာအရဲစွန့်လမ်းမဟာ

ရုတ်ခနဲ တွယ်တယ်

တစ်ထောက်ရပ်ရင်း ခြုံတွေ့ က ချက်ချင်း လွှမ်းသွားတယ်

ခေါင်မိုးတွေ ပေါ်မှာ အော်ခေါ်တာမခံဘူး

မသင့်တော် တာတွေ ကတော့ တံခါးဖွင့်ထားခဲ့တာမျိုး

ဒါမှမဟုတ် သက်သေကိုဆင့်ခေါ်တာမျိုး ပေါ့
ငါးကလေးအုပ်တွေ သေးကွေးငှက်တို့ ခြံစည်းရိုးတွေ
ဘူတာကြီးအဝင်ဝက လက်ရမ်းတန်းတွေ
မြစ်ကမ်းနှစ် ဖက်ရဲ့ ရောင် ပြန်ပုံရိပ်တွေ
ပေါင်မုန့်ရဲ့ အက်ကွဲရာတွေ
စမ်းချောင်းရဲ့ ရေပူစီပေါင်းတွေ
ပြက္ခဒိန်ရဲ့ နေ့စွဲတွေ
စိန့်ဂျွန်းရဲ့ ဆေးဝါးပင်တွေ
အချစ်ရဲ့ ကဗျာ ဇာတ်ဝင်ခန်းတွေ
မလိုက်ဖက်တဲ့အရာ ကတော့
သတင်းစာကိုကျယ်ကျယ်ဖတ်ခြင်းပဲ
နေခြည်ရဲ့ အမိပ္ပာယ်
ပုဆိန်ခုတ်ချက်တွေ ကြားက အလင်းပြာ
နှလုံးသား(သို့) ဟုနက်*တစ်ခုလိုလင်းနီရဲ့ ချည်မျှင်
နီရီကိုက်ရိုက်တဲ့ ဖျံသိုးရဲ့ အမီးတွေ
ဝင်းခနဲမီးပွင့်ရဲ့ လုံ့လဝီရိယ
လှေကားအိုဆီကပြုတ်ကျတဲ့ သကြားလုံး
စုပြုံအောတိုက်ပြိုဆင်းမှု
ဆန်းကျယ်မှု တွေ ရဲ့ အခန်း

မဟုတ်ဘူးဆရာတို့၊ အခန်းနံပါတ် ၈ မဟုတ်ဘူး
တနင်္ဂနွေညနေရဲ့ ခန်းလုံးပြည့်အခိုးတွေ လည်း မဟုတ်ဘူး
ကန်ငယ်တွေ အထက်လူရုပ်တွေ ကနေတာ အတိုင်းသား
ဓားစမ်းပွဲရောက် မိန်းမ တစ်ယောက် ခန္ဓာ
နံရံပေါ်ဆွဲထားတဲ့မျဉ်း
မီးခိုးရဲ့ တောက်ပရစ်ခွေတတ်မှု တွေ
မင်းဆံ့နွယ်ကွေးကောက်လေးတွေ
ဖိလစ်ပိုင်ရေမြုပ်ရဲ့ မိုးမောက်ကွေ့ကောက်
သန္တုမြေရဲ့ ယိမ်းနွဲ့ပုံ
မြို့၊ ပျက်ထဲက တိုက်ကပ်ပန်းအဝင်ဝ
အချိန်အားလုံးရှေ့မှာ ရှိတယ်
အသားစိုင့်လိုကဗျာရဲ့ ထွေးပိုက်မှု
ကြာရှည်သရွေ့ကာလပတ်လုံး
လောကရဲ့ ဒုက္ခပိုးတဝါးကို အပြီးသတ်နှိမ်နင်းပစ်လိုက်တယ်
*တိုမာလင်း (Tourmaline)
*ဟုနက် (Hoopnet)

...

ယက်ဘားနုဒ်ဘူနီယပ်စ်

...

ငါ့ချစ်တယ်

ချစ်ကျသွားတာ ငါ့ချစ်တယ်

မှော ကံသွားတဲ့အရာအားလုံး ငါ့ချစ်တယ်

လူမသိလည်ဆံ့မွှေး ယဉ်ပါးစေတာ ငါ့ချစ်တယ်

ပူလောင်တာ ငါ့ချစ်တယ်

သေးမျှင်ပါးလျတာ ငါ့ချစ်တယ်

နွဲ့နှောင်းတာ ငါ့ချစ်တယ်

အဝီစိပွက်တာ ငါ့ချစ်တယ်

အချို့ရည်လူးပေမယ့် ဖန်သားတစ် ဖြစ်လဲ

ဆွဲနိုင်ကြုံနိုင် စပရင်လိုက်ကာ ငါ့ချစ်တယ်

ပုလဲ ငါ့ချစ်တယ်

အရေပြား ငါ့ချစ်တယ်

ဒေါသမုန်တိုင်း ငါ့ချစ်တယ်

မျက်စိဝတ်ဆံ ငါ့ချစ်တယ်

တာဝေးရေကူးသမား စေတနာရှင်ဖျံလေး ငါ့ချစ်တယ်

ဘဲဥပုံ ငါ့ချစ်တယ်

ရုန်းကန်မှု ငါ့ချစ်တယ်

ထွန်းလင်းမှု ငါ့ချစ်တယ်

ကျိုး ပဲ့ကွဲကြေမှု ငါ့ချစ်တယ်

အငွေ့ထောင်းထောင်းထတဲ့ မီးပန်းပိုးသား သစ်ခွေမွှေးတွေ

ပါးစပ်ချင်းထိဆက် ငါချစ်တယ်

အပြာ ငါချစ်တယ်

သိပြီးသား - သိခြင်းအရာ ငါချစ်တယ်

ပျင်းရိတာ ငါချစ်တယ်

စက်လုံးပုံ ငါချစ်တယ်

တလူလူတောက်လောင်ရင်း ဗုံတီးတဲ့အရည်နေမင်း ငါချစ်တယ်

အဘယ်ကြောင့် ငါချစ်တယ်

အဖျားအနားမှာ ငါချစ်တယ်

ထာဝဂအချိန်များ မှာ တစ်ခုပါပဲ ငါချစ်တယ်

လွတ်လပ်စွာ ငါချစ်တယ်

အထူးသဖြင့် ငါချစ်တယ်

တသီးတခြားစီ ငါချစ်တယ်

ကျော်မကောင်းကြားမကောင်း ငါချစ်တယ်

အလားတူစွာ မသဲကွဲစွာ အတုမဲ့စွာ ငါချစ်တယ်

မျှော်လင့်ချက် ငါချစ်တယ်

ငါချစ်ထိုက်ပါတယ်

...

အိုင်မေဆစ်ယား

အလိုအလျောက်ပုံဆောင်ခဲ့

ဟဲလို ဟဲလို

ညရယ် ဒါနဲ့ ပက်သက်လို့ ထပ်ပြီးစိတ်မကူးပါနဲ့.

ဒါဟာ မင်းရဲ့ အုတ်ဂူ လူစကားပြောတဲ့ နံကောင်တွေ

သူတို့ဘဝဟာ သူတို့သေဆုံးမှု လို့

မူးဝေအစိမ်းရောင် ပင်လယ်အိုမှာ ရေနစ်

ငါ့သရုပ်သဏ္ဌာန်ကို ဘယ်တော့မှ မမြင်နိုင်ဘူး

မင်းအကြောင်းစဉ်းစားတိုင်း

ငါ့စကားတွေ အားလုံးပေါင်နံ့ထားရသူတို့

စွပ်ဖားတွေ ထဲ နေ့ဟာ ရွှေနဲ့ သွားနေသလို

မင်းရင်သားတွေ ဆီက ပေါင်မုန့်နဲ့ ပိုင်လို

ဟဲလို ဟဲလို

ကမ္ဘာမြေရဲ့ တောက်ပတဲ့အတွင်းပိုင်းမှာ

ငါရှိကောင်းရဲ့

မင်းရင်သားအဖျားဟာ

ဟဲလို ဟဲလို

ညရဲ့ ပုံစံအရသာပေါ်တဲ့တစ်ခါက မိုးဟာ

သုဘရာဇာလက်ချောင်းတွေ ရှိတယ်

ခေါင်မိုးပေါ် မိုးကိုယ်တိုင် ခရီးနှင်လို့

မိုးဟာ တူနဲ့ ညှပ်ပြီး နေကိုစားတယ်

ဟဲလို ဟဲလို

ပုံဆောင်ခဲတစ်ခုကြီးထွားဖို့ မင်း ဖြစ်တယ်

မင်း ဖြစ်တယ်

အို လေထဲမှာ

ပြီးတော့ မြေလိုတွန့်လိမ်ရေချိုး သူကြီးမှာ

အရုဏ်တက်ကွယ်ပျောက်

မင်းကြည့်ရမယ့် မင်းမျက်လုံးဖြစ်ဟာ

ချွတ်ချော်နိမ့်ပါးတဲ့ ကျွန်းတွေ ရဲ့ ကြွေဖုံးပေါ်မှာ

ပြီးတော့

မင်းဟာ ညောင်ပင်အောက်သိမ်းငှက်လှိုင်းဆီက

မျက်စိကျိန်းစရာ မာဂွေး*သစ်ပင် ဖြစ်နေပေါ့

*မာဂွေး (Maguey)

...

ရီနေချား

...

အချစ်

ရောက်ဖို့ရာ

အရင်လာပါ

...

အမဲလိုက်ရာသီ (သို့) ကဗျာကိုဖန်တီးပုံ

ငါ့ရှိကင်္ဂမူ စစ်စစ်ဆီ သူ့အဆိပ်လိုက်လာ

ငါ့အချစ်ဦးနှောက်ကို ပုလင်းကွဲစတွေ နဲ့ လူပျိုလှည့်

အာ! နေလကြွတ် အိမ်ထဲမှာ

စိုးမိုးသူ တစ်ယောက် တပ်ခေါက်လို့

အမှောင့်ကိုယူပါစေ

နောက်ဆုံးတော့

နေဝင်ရီရေအလျင်ထဲက

မုန်တိုင်းရဲ့ ခြေလှမ်းကို

ငါတို့ကာဆီးရလိမ့်မယ်

အချစ်မှာ မရွေ့နိုင်တဲ့ငြိမ်သက်မှု ရှိတယ်

ဒါဟာ ဧရာမရမ္မက်တဏှာပေါ့

ညနှောင်းမှာ ငါ့အိပ်မက်သေအတွက်

လိုအပ်တဲ့ သစ်သီးကောက်ဖို့

ငါတို့အပြင်ထွက်ခဲ့တယ်

ခရမ်းရောက်သဖန်းသီးတွေ ကိုပေါ့

ရေချိုး ဇလုံပုံစံနဲ့ ခေတ်ဟောင်းမြင်းသေတွေ ဖြတ်ပြေးပြီး

တစ်စတစ်စ ကွယ်ပျောက်တယ်

မြင်းချေးတွေ ကသာ သက်သေအဖြစ်ပြောပြတယ်

မျက်နှာမဲ့ကမ္ဘာထဲ

အချိန်ကြာ ငါထွက်သွားတုန်း

လိမ္မော်ပင်ကြီးဘေးမှာ ရေနွေးငွေ့ဟာ ကြည်လင်ရဲ့

ငါ့အစွမ်းရောက်ပီတီထဲ မိန်းမပျိုတစ်ယောက် ဟာ

အမာနီတာ *ဓားလေးနဲ့ ပေါ်လာတယ်

ကြက်တစ်ကောင်ရဲ့ လည်ပင်းကိုဖြတ်တယ်

ပြီးတော့ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်းအိပ်မောကျတယ်

သူ့အိပ်ရာစပ်နီးနီးမှာ

စမ်းချောင်းတစ်ခုနဲ့

အဲဒါရဲ့ အန္တရာယ်တွေ စီးဆင်းနေတယ်

ပိုးဆောင်ခြင်းဟာ အဝေးပို့ခံလိုက်ရပြီ

တားမြစ်ထားတဲ့ အချစ်အကြမ်းဖက်မှု

စိန်တစ်လုံးရဲ့ ခဏအတွင်း အသက်ရှူကြပ်မှု

လေငန်းဟာ ချိုမြိန်မှု ဆီလျှောက်သွားနေတယ်

*အမာနီတာ(Amanita)

မင်္ဂလာဆောင် မျက်နှာထား

အခု ခပ်လှမ်းလှမ်းရပ်နေတဲ့ ငါ့အစောင့်ကို

ကိုယ်ရောင် ဖျောက်ပစ်ပါရစေ

ကိန်းဂဏန်းတွေ ချုံမြိန်မှု လျော့သွားလို့ပါ

မင်းတို့ထွက်သွား ငါခွင့်ပြုတယ်

ငါ့မဟာမိတ်တွေ

ငါ့အကြမ်းဖက်သမားတွေ

ငါ့စေညွှန်းမှု တွေ

ကြေကွဲမှု ကို အပြီးနဲ့ပြရင်း အရာရာက မင်းကိုခေါ်ထုတ်သွား

ငါ့ချစ်မိပြီပေါ့

ရေဟာ စမ်းချောင်းရဲ့ တစ်နေ့တာစီးဆင်းမှု မှာ လေးလံနေတယ်

ကြက်သွေးရောင် ပင်ထက်အရွက်တွေ

မင်းနုပျိုနား နှေးကွေးသစ်ကိုင်းတွေ ကိုဖြတ်တိုက်

အတိုင်းအဆ သေချာလှတယ်

ပြီးတော့ ငါ မင်းလိုပဲ

မင်းနာမည် ကိုအော်လို့ ကောင်းကင်စွန်းမှာ ပန်းပွင့်ရိုးတံနဲ့

ငါ့ခုတ်ဖြတ်တဲ့ သံလွန်စတွေ

ဖိစီးခံရရင် ကြည်လင်အားကောင်းပေရဲ့

အကွင်းလိုက်ရေငွေ့နွဲ့နောင်းလာမှု တွေ

အကြောက်တရားနှစ် ဖက်ချွန်ဆူးခွတို့၊

ငါ့ရဲ့ တစ်ဖန်သစ်မှု ကို ထိကိုင်ကြတယ်

ငါ့ခံနိုင်စွမ်းနံရံတွေ ပါ

ငါ့အပေါ်စားအပြစ်အရွယ်ကို ကူညီမယ့်အရာ ငါငြင်းဆိုတယ်

နေအိမ်ဆိုတဲ့ကိရိယာကို

အခိုင်အမာထားလို့၊

ရှင်သန်မှု ရဲ့ ပထမဆုံးကျေးဇူးကို ငါဖျက်ဆီးတယ်

ခရီးသွားအထီးကျန်နဲ့ အတူ မီးတောက်လောင်လို့၊

သူမရှေ့မှာ က်အရိပ်မည် :တွေ ပေါ်

ရေကူးခြင်းကို တောင့်တမိတယ်

အရောအနှောတစ်ခုလို

ရန်လိုတဲ့လွင်တီးခန္ဓာကို

သုန်သုန်မှု န်မှု န်စကားပြောရင်း

မနေ့က ပြန်ရောက်လာတယ်

ငြင်းပစ်လိုက်ပါ

မင်းလှုပ်ရှားမှု ကို မရပ်နဲ့၊

အဖမ်းအဆီးလုပ်တဲ့ နံပါတ်တုတ်ကို လွှတ်ချ

ခါးသီးစွာ အိပ်စက်

မင်းရဲ့ ထွက်ပြေးခုခံစစ်ဆင်တဲ့အရိုးတွေ ကို

ခုတ်ထစ်ဖျောက်ဖျက်နေကြတယ်
လုပ်ယူထားတဲ့ ကိုယ်ပိုင်အငမ်းမရလောဘကို
မင်းအသစ် ဖြစ်စေတယ်
ညရဲ့ ထစ်ချွန်းပေါက်ကွဲသံ
စဉ်ရည်လူးအသံတွေ
ကျောက်တုံးမိုးပြိုမှု တွေ ကို
လှည်းနဲ့ မသက်မသာတိုက်ယူခြင်းကိစ္စတွေ ရပ်လိုက်ကြပါတော့
ကြံဖန်လုပ်ယူထားတဲ့
မပြတ်ပြောင်းလဲမှု ဒဏ်ရာဆီက ဆွဲနှုတ်လိုက်ချိန်မှာ
(သိမ်းငှက်ရဲ့ ပေါက်ချွန်းက ယိမ်းထိုးတောက်လောင်သွေးတွေ ကို
အမြင့်ဆီလွှင့်ထုတ်ပစ်လိုက်တယ်) လက်ရှိကြမ္မာကိုဖြတ်လျှောက်
ငါကင်းလွတ်ခွင့်တွေ
မိုးပြာရောင် အဆိုရှင်တွေ ရှိရာ
နှမ်းဖတ်ကျောက်ရဲ့ ကွဲလွဲသဘောထားဆီဦးတည်စေတယ်
အို သူမဝမ်းဗိုက်သရဖူပေါ်
ဒလဟောစီးဆင်းခုံးထ
အမှောင်ကျမင်္ဂလာခန်းဝင်ကြေးရဲ့
တီးတိုးရေရွတ်သံတွေ ဗျ
အို သူမရဲ့ ရေးဖွဲ့ဟန်ဟာ

နှိမ်းလျရွေ့လျားလိုဗျ

ဖွားရာဇာတိက လက်နက်မချဖို့ညွှန်ပြသူတို့အုတ်မြစ်

သူတို့တွေ့ပါစေ

လာမယ့်နှစ် သစ်တွေ ထဲ

ဗာဒံပင်ဟာ ယုံကြည်အားထားလောက်ရဲ့၊

ညခင်းဟာ သူ့ပင်လယ်ဓားပြဒဏ်ရာကို အဆုံးသတ်

အဲဒီ နေရာမှာ ခုံးကျည်တွေ ဟာ

မဆုတ်တမ်းကြောက်ရွံ့မှု

အလယ်ဥဒဟို ပျံတက်နေတယ်

အခုနောက်ပိုင်း မင်းမျက်နှာပေါ်

ပူဆွေးလကြေးကျောက်တွေ ပေါ့

မက်မပြေပြတင်းပေါက်ပေါ့

မင်းဒဏ်ရာရဲ့ ခင်မင်မှု ကို ငါအသက်ရှူသံက ပွန်းတိုက်နေပြီ

မင်းရဲ့ ပုန်းကွယ်သစ္စာကို လက်နက်အ ဖြစ်တပ်ဆင်လို့

မြူနိုင်းနှုတ်ခမ်းတွေ ဆီက ငါတို့ပျော်ရွှင်ဆင်းသက်လာတယ်

အဲဒါရဲ့ သံတောင်ပို့အဝင်ဝ

အဲဒါရဲ့ သံမဏိခေါင်မိုးနဲ့အတူပေါ့

အသိတရားဟာ မင်းရဲ့ တုန်တုန်ယင်ယင်အကွက်ချမှု ကို

တိုးပွားမြှင့်တက်စေတယ်

သစ္စာရဲ့ ရိုးရှင်းမှု ဟာ နေရာတကာဖြန့်ကျက်နေရဲ့။

မနက်စကားလုံးပုံရဲ့ သံနေသံထား၊ မိုးသောက်ကြယ်ရဲ့။

လျော့ရဲရဲရာသီ

ငါ့အမိုးခုံးဂူသီချိုင်းဇာတ်ရုံမျိုး ဆီက ငါအတင်းပြေးတယ်

မျိုးစေ့ရဲ့ အရွယ်ရောက်အမွှေးအမျှင်တွေ ကို တစ်ဝကြီးထွေးပိုက်

အို ခေါင်းမာညွန့်ပြသူ ငါတို့လက်တံတွေ က

အဲဒါကို နှိပ်ကွပ်ပစ်လိုက်ပြီ

မင်္ဂလာဆောင်အသွင်တွေ ရဲ့ ခေမာသော င်ကို တစ်ဝကြီးရှုတ်ချ

လိုရင်းရောက်တုံ့ပြန်မှု တစ်ခုရဲ့ ဇောက်အနက်ကို ငါသိပြီ

စမ်းချောင်းတွေ ၊ ကျောက်ဆောင်သေရဲ့ အာရုံမျှင်

လွင်တီးခေါင်ကောင်းကင်နောက်လိုက်တဲ့ မင်း

စွန့်ခွာထွက်ပြေးမှု မရှိနိုင်တော့တဲ့ သူရဲ့ မှန်တိုင်းတွေ ကို

မင်းခရီးနဲ့ ရောနှော

မင်းစုဆောင်းလေ့လာမှု တွေ ကို ဆန့်ကျင်ရိုက်ဖျက်လို့

ခေါင်မိုးအလယ်ခေါင်မှာ

ပေါင်မုန့်ဟာ နှလုံးသားနဲ့ အလင်းကိုသယ်ဆောင်ရင်း

မွန်းကြပ်နေတယ်

အို ငါ့အတွေး အခေါ်ရယ်

ထိုးထွင်းနိုင်တဲ့ ငါ့လက်ပန်းပွင့်ကို သိမ်းပိုက်ပါ

အမှောင်ကွယ်စိုက်ပျိုး ထားတဲ့ နိုးထမှု ကို သတိပြုပါတော့
ငါမမြင်သင့်တဲ့ မင်းဘေးဘက်တွေ မှာ
ဆာလောင်မှု တွေ ပြွက်ခဲ့
ခြောက်ကပ်ဆူးခြုံတွေ နဲ့ ပြည့်လို့
ငါမမြင်သင့်တဲ့ ဓားခုတ်ကောင်ဟာ
မှန်လုံစိုက်ခင်းထဲ နယ်လှည့်အဆိုကျော်ဟာ
နေ့သစ်ကိုဆူညံနေရင်း ချဉ်းကပ်ဝင်ရောက်
ငါမမြင်သင့်တဲ့ ငါတို့ကိုယ်ပိုင်မျိုး ရိုးဟာ
ကိုယ်ပိုင်ပြည့်စုံမှု ထဲ ခယဝပ်တွားလို့
မ ဖြစ်နိုင်တဲ့စိတ်ကူးတွေ ငါတို့ကုန်းပေါ်တက်ကြပြီ
မီးခြစ်ကျောက်ဟာ ဟင်းလင်းပြင်ထဲက
စပျစ်ပင်အမြစ်အောက်မှာ တုန်ယင်နေရဲ့၊
ခေါက်မွှေးခြင်းကို ငြီးငွေ့တဲ့စကားလုံး ကတော့
နတ်သားတွေ ကုန်တင်ကုန်ချတဲ့ဆိပ်ကမ်းမှာ
မူးယစ်သောက်စားနေတယ်
ရိုင်းစိုင်းတဲ့အသက်ရှင်ကျန်မှု မဟုတ်ဘူး
လမ်းတွေ ရဲ့ မိုးကုတ်စွန်းက အလှူပယ်နှင်းစက်တွေ အထိ
မူရင်းကိုမရနိုင်တဲ့ အတွင်း ကျကျဖြေထုတ်ခြင်းပေါ့
ဒီမှာ သိအသေတွေ ကို ခန္ဓာကကယ်မခွဲတာ

မိန်းမက ဝင်လေထွက်လေရှူလို.

ယောက်ျားက မတ်မတ်ကြီးရပ်လို.

...